

Onderwijscoördinator Ludo Melis:

“Het huidige systeem is nodeloos complex”

Ludo Melis, de onderwijscoördinator van de K.U. Leuven, zette afgelopen vrijdag zijn visie uiteen op de Algemene Vergadering van de Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie (LOKO). Opmerkelijk is dat Melis de huidige opbouw van het academiejaar in vraag stelt. Daarnaast toont hij zich bezorgd voor de toekomst: “Wij zijn niet gewapend voor een volledig creditsysteem.”

Ilse De Witte & Simon Horsten

De academische kalender bestaat in zijn huidige vorm uit twee semesters van 17 weken, blok en examens inbegrepen. Deze indeling is echter niet optimaal. Voor laatstejaarsstudenten, bijvoorbeeld, die een thesis moeten schrijven en minder met examens in hun hoofd zitten. Maar ook voor bepaalde vakken en opleidingen zou een betere kalender kunnen worden samengesteld. “We moeten durven nadenken over wat ons het best past,” aldus coördinator Melis tegen de verzamelde studenten. Op langere termijn kan dat tot een herschikking van het academiejaar leiden. Zo oppert Melis een aantal alternatieven. Het jaar kan misschien vroeger beginnen zodat de studenten hun kerstvakantie — “een tijd die je met familie moet kunnen doorbrengen” — terugwinnen. Of misschien moet het jaar later aanvangen, maar dan sneuvelt de paasvakantie. De tweede zit zou de eerste zit ook sneller kunnen opvolgen, met een tussentijdse blok van een paar weken, zoals in het buitenland vaak gebeurt. Een discussie hierrond zal de komende maanden zeker gevoerd worden, al zullen de gevolgen ten vroegste voor het academiejaar 2008-2009 zijn. LOKO stemt alvast toe om als partner rond de tafel te gaan zitten. Toch gaat het om een wijziging, waarbij men niet over één nacht ijs kan gaan. Andere universiteiten zouden op termijn immers mee in het bootje moeten stappen, anders is elk alternatief scenario onhaalbaar. Net nu de academiejaren van de Vlaamse universiteiten op elkaar zijn afgestemd, zou een totale ommezwaai aan slechts één universiteit geenszins in goede aarde vallen. Hoe dan ook weet Melis: “De problemen met het academiejaar die wij aan de K.U.Leuven vaststellen, kent men elders ook.”

MOSSEL

Niet enkel de indeling van het academiejaar is aan herziening toe, ook het onderwijssysteem zelf ontsnapt niet aan de vernieuwingszucht van de onderwijscoördinator: “Het hybride systeem is niet vol te houden, het is nodeloos complex,” aldus Melis. “De K.U.Leuven hanteert zowel een jaar- als een creditsysteem, dat is mossel noch vis. Bijna niemand noemt zich nog ‘bisser’: minstens een vierde van de studenten volgt nu al vakken uit meerdere ‘jaren’.” Er stellen zich ook enkele zuiver praktische problemen. Zo is het in België zeer moeilijk om deeltijds studeren te combineren met deeltijds werken, terwijl dat essentieel is als je een zuiver creditsysteem hanteert. De conclusie is eenvoudig: “Wij zijn niet gewapend voor een volledig creditsysteem. In een flexibel leersysteem bestaat immers het gevaar dat de coherentie en samenhang van opleidingen verloren gaat: men kiest losse vakken, zodat de logica van de huidige programma’s verloren zou gaan. Introductievakken zouden bijvoorbeeld totaal geen zin meer hebben.” De studenten gaan echter zelf wel die richting uit

door creatief vakken *à la carte* te kiezen. Het is volgens Melis belangrijk dat studenten zelf meedenken over de opbouw van het programma en mechanismen die de opleiding bewaken.

Op termijn kan het jaarsysteem misschien zelfs volledig worden opgedoekt. De ‘diplomaruimte’ die ervoor in de plaats komt — waarbij de student een aantal credits verzamelt, maar zelf kiest wanneer hij die opneemt — stelt de universiteit voor een aantal uitdagingen. Volgens Melis brengt dit praktische, maar ook algemene problemen met zich mee. Examens blijken door het diverse studentenpubliek moeilijker te plannen. Bovendien vraagt Melis zich luidop af of aan elk vak een examen moet vasthangen. “Net als Frankrijk is Vlaanderen een enorme examenconsument.” Melis pleit dus voor minder examens, een clustering van vakken en meer (permanente) evaluatie tijdens het jaar ter vervanging van of supplementair aan de examens.

Op het vlak van kwaliteitszorg wacht de onderwijscoördinator nog een belangrijke taak. “Hoe we dat concept gaan invullen, is van cruciaal belang.” Voor Melis is de hele universiteit erbij betrokken. “Van administratie tot docent, van student tot rector.” Om de kwaliteitsbewaking te laten slagen is volgens Melis efficiëntie het sleutelwoord. “Bepaal de zaken waar die bepaald moeten worden.” Op het niveau van de opleiding, de faculteit of universiteitsbreed: de criteria dienen opgesteld te worden op het meest geschikte niveau. Melis zal erop toezien dat kwaliteitszorg één compleet concept wordt. Hij ziet zichzelf als een dirigent. “Je moet mensen verantwoordelijkheden durven geven, maar ik wil wel dat de faculteiten zesmaandelijks komen rapporteren.” In het verleden beschouwden professoren hun onderwijstaak wel eens als on-

Nummer 09

- ♦ Oriëntatieproef voor wie het noorden kwijt is p. 4
- ♦ Duurzame ontwikkeling: agressief p. 8-9
- ♦ Pornoliefhebbers: gelieve zich stante pede te wenden tot p. 11

dergeschied aan hun onderzoekstaak. Daarmee wil Melis alvast korte metten maken: “Onderwijs kan niet zonder onderzoek en omgekeerd.” Beide luiken staan op gelijke voet wat de universiteit betreft. Toekomstige professoren zullen alvast een soort lerarenopleiding gevolgd hebben. In deze opleiding zal ook academisch Engels aan bod komen, wat niet onbelangrijk is voor een universiteit die zich internationaal wil profileren.

GROEP T
LEUVEN HOGESCHOOL

www.groept.be

ENGINEERING • EDUCATING • ENTERPRISING

(advertentie)

Er staat een paard in de gang bij DAAN

p. 16

(foto Jelle Goossens)

Kort • Kort

Noord en Zuid tezamen in Leuven

Vorige week vond in Leuven een internationale onderwijsconferentie plaats onder de ronkende titel "Innovatie en Kwaliteit van het Onderwijs door Noord-Zuiddialoog". De conferentie werd georganiseerd door de Vlaamse Vereniging voor Ontwikkelingssamenwerking en Technische Bijstand (VVOB) en het Centrum voor Ervarengericht Onderwijs (CEGO) van de K.U.Leuven.

De twee organisaties bundelen al enige tijd hun krachten om hun expertise wat betreft onderwijsinnovatie ingang te doen vinden in verschillende ontwikkelingslanden. CEGO, dat als doel heeft de aanpak van het lager en secundair onderwijs te vernieuwen, en VVOB werken intensief samen met de plaatselijke instanties. Telkens wordt de onderwijsaanpak aangepast aan de noden en omstandigheden van het land.

Tijdens de conferentie ontmoetten enkele honderden onderwijzers uit Noord en Zuid elkaar om ervaringen uit te wisselen. "Het is niet zo dat het zuiden perse van het noorden leert," zegt directiegeneraal van VVOB Willy Blockx, "ook omgekeerd kunnen wij veel van hen leren. Bovendien mag men zeker de Zuid-Zuiddialoog niet onderschatten. Met deze conferentie wilden we iedereen die aan de projecten meewerkt samenbrengen."

Op de officiële opening gaf onderwijsminister Vandenbroucke aan de genodigden enige uitleg bij de werking van het Vlaamse onderwijs, en benadrukte dat onderwijs onontbeerlijk is voor de ontwikkeling van een land.

**EN DE VAKBONDEN VROEGEN ZICH NOG STEEDS AF
WAAROM DE BELGISCHE AFDELING VAN VOLKSWAGEN
WERD GESLOTEN**
**STAKEN IS GEEN RECHT,
HET IS EEN LEVENSTIJL**

Lezersbrief

Toen ik vorige week op de voorpagina van *Veto* las over het conflict tussen Stijn Baert, voorzitter van de Gentse studentenraad en VVS, was ik enigszins verrast. Zelf ben ik een paar jaar geleden verschillende malen direct en indirect in contact gekomen met VVS en toen heb ik inderdaad de problemen opgemerkt die Stijn Baert aanhaalt. Het verraste me toch nog omdat ik gehoopt had dat de problemen ondertussen al wel van de baan zouden zijn.

Mijn directe contacten van VVS situeren zich in het kader van de verlenging van de wetenschapsopleidingen van vier naar vijf jaar. Het kostte ons toen veel moeite om VVS een standpunt pro verlenging te laten innemen, alhoewel alle wetenschapsstudenten en ook op enkele na, alle studentenraden dit steunden. De Raad van Bestuur en staf van VVS waren echter radicaal tegen dit standpunt omdat dit volgens hen een regelrechte kaakslag was voor de democratisering van het hoger onderwijs. Hierbij waren voor hen argumenten die duiden op een hogere kwaliteit van een vijfjarige opleiding ten opzichte van een vierjarige opleiding, irrelevant. Nadat uiteindelijk in de AV toch een standpunt pro verlenging werd ingenomen, bleek dat RVB en staf dit nooit ten gronde verdedigd hebben op het Vlaamse niveau, in tegendeel.

Het essentiële probleem bij de meeste conflicten was duidelijk dat voornamelijk binnen de staf van VVS maar één strijdpunt bestond: democratisering van het hoger onderwijs. Alle standpunten werden hieraan afgewogen. Een stand-

punt kon niet goed of verdedigbaar zijn als er geen nadruk ligt op de democratisering van hoger onderwijs. De reden hiervoor was ook duidelijk: stafmedewerkers die vastgeroest zaten op hun plaats en nogal duidelijke politieke voorkeuren hebben: donkerrood. Het zijn dan ook voornamelijk deze stafmedewerkers die voor continuïteit zorgden en telkens de nieuwe RVB aanstookten om mee te gaan in hun meesterplan.

Uiteindelijk is de rekening snel gemaakt, de donkerrode roest waarmee deze stafmedewerkers vast hingen, is blijkbaar nog altijd niet opgelost. In tegendeel, blijkbaar zorgen ze ervoor de VVS steeds meer last van corrosie heeft. Bijgevolg had ik me misschien niet zo moeten verbazen bij het artikel over Stijn Baert en VVS. Ik kan alleen de hoop uitdrukken dat de studentenbeweging dringend iets gaat doen aan die roest. Het komt haar geloofwaardigheid niet ten goede.

Tim Wouters
Doctoraatsstudent Wiskunde en
Voormaligstudenten-
vertegenwoordiger binnen
LOKO (Kringraad) en fac.
Wetenschappen.

Taxi's Ken

IFB-arbitrage

Momenteel worden de voorrondes van de InterFacultaire Beker (IFB) afgewerkt. De IFB vormt samen met de 24-urenloop het uithangbord van organisator Loko Sport. In het toernooi bestrijden sportploegen van alle faculteiten elkaar in vier sportdisciplines: veldvoetbal, zaalvoetbal, basketbal en volleybal. Tot nu toe verloopt het toernooi bijna vlekkeloos. Bijna, want er zit één groot haar in de boter.

Bekijken we even de wedstrijd veldvoetbal tussen Pauscollege en Politika. Op een bepaald moment laat een discussie op tussen spelers van strijdende ploegen omtrent het al dan niet valideren van een doelpunt, dat na een buitenspelfase tot stand zou zijn gekomen. Na wat gekibbel komt men tot een consensus, al blijkt achteraf niet iedereen daar gediend mee te zijn: er loopt een klacht binnen op het secretariaat van Loko Sport.

Voorts is er de sportpres van Historia, die tijdens de wedstrijd tegen Keizersberg het veld opstormt als ware hij Johan Vermeersch in eigenste persoon, omdat zijn ploeg — naar eigen zeggen — drie penalties worden ontzegd. Op het moment dat de sportpres zijn jas wil aanbieden aan de scheidsrechter, loopt het mis: de man in het zwart valt nergens te bespeuren. De wedstrijd ligt door actief heen en weer gescheld vijf minuten stil en eindigt op een gelijkspel, waardoor Historia twee kostbare punten te grabbel gooit. Straks zijn het misschien wel deze punten die ze tekort komen om zich te kwalificeren voor de volgende ronde. Ook over deze kwestie buigt Loko Sport zich momenteel.

DISKWALIFICATIE

Het idee betreffende de afschaffing van scheidsrechters in de IFB-voorrondes werd geopperd op de eerste werkvergadering van Loko Sport, begin dit academiejaar. Maar liefst tachtig procent van de sportpresessen vonden toen een scheidsrechter in de voorrondes van de IFB een overbodige luxe. Wanneer er zich toch problemen zouden voordoen, moest dit maar gemeld worden aan de Loko-verantwoordelijke. De verantwoordelijkheid doorschuiven, is inderdaad het makkelijkst. Meerdere klachten over éénzelfde ploeg kunnen leiden tot een diskwalificatie. Officieel gezien is deze — niet echt objectieve — maatregel nieuw. Tot vorig academiejaar werd de ploeg die een eerste keer geen scheidsrechter stuurde de helft van de betaalde waarborg onthouden. Een tweede afwezigheid werd beboet met diskwalificatie. Navraag leerde dat deze maatregel echter niet werd toegepast: scheidsrechters waren vaak afwezig, niemand werd gestraft. Enige consequentie had het toernooi toen heel wat eerlijker gehouden. Maar in vele gevallen is het kennelijk ondoenbaar om hooguit één keer per week — normaliter zelfs minder frequent — één scheidsrechter per faculteit uit te vaardigen. Eén scheidsrechter op een faculteit van een paar duizend studenten. Frappant!

Een spelleider is vooral relevant tijdens die enkele dubieuze fases die zich iedere wedstrijd afspelen: een strafschop- of buitenspelfase, een bal die al dan niet buiten was. Ook al is iedere voetballer oud en wijs genoeg om tot een consensus te komen, en ook al stellen er zich in het overgrote deel van de wedstrijden geen problemen, er zullen altijd wel ploegen zijn die in oorlog het speelterrein verlaten. Wanneer twee teams discussiëren, moet er een neutrale persoon aanwezig zijn die de knoop doorhakt. Je hoeft echt niet Frank de Bleckere te heten om dat te kunnen.

Eigenlijk zouden de sportpresessen zichzelf geroepen moeten voelen om hun kring voor een diskwalificatie te behoeden door één keer om de twee weken een match te leiden. Een verkozen presidiumlid moet zijn functie au sérieux nemen. Het zou de geloofwaardigheid van de Inter-Facultaire Beker alleen maar ten goede komen.

Ken Lambeets

AD FUNDUM
Elke werkdag
tips en info
voor de
student

(advertentie)

MIX FM
102.6 Leuven
106.7 Herent • 107.1 Oud-Heverlee

**KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN**
Boetiek K.U.Leuven
K.U.LEUVEN GESIGNEERDE ARTIKELEN

 Oude Markt 13
BE-3000 Leuven
t + 32 16 32 40 16
www.kuleuven.be/boetiek

 Open op wekdagen van
10-12u. en van 14-16u.

(advertentie)

**KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN**
**Organiseer je
een evenement?**

 Plaats het dan GRATIS
in de database
Agenda K.U.Leuven
agenda.kuleuven.be

(advertentie)

STUDENTEN MET SANITAIRE PROBLEMEN

"Romero staat niet op instorten"

Studenten verblijvende op de gesubsidieerde residentie Romero I mogen opgelucht ademhalen, want het gebouw "staat absoluut niet op instorten", aldus directeur Technische Diensten van de K.U.Leuven Stefaan Saeys. Toch kent het gebouw ongewoon veel kleine en grote mankementen om nog maar veertien jaar geleden neergepoot te zijn.

Ilse De Witte

Studenten op Romero I schrikken er niet meer van wanneer het water dient afgesloten te worden, omdat het sanitair wateroverlast veroorzaakt op onderliggende verdiepingen. Volgende week — als alles goed gaat — zou er eindelijk een einde komen aan hun hygiënische lijdensweg, want het sanitair wordt momenteel volledig vernieuwd. Dat er fouten gebeurd zijn bij de bouw van de residentie, staat zo goed als buiten kijf. Saeys wijst erop dat bij andere gebouwen van de K.U.Leuven uit dezelfde periode soortgelijke problemen opduiken, maar verklaart samen met andere bouwkundige experts dat het niet normaal is dat douches of toiletten nog geen veertien jaar meegaan, zelfs wanneer ze zo intensief gebruikt worden.

VOCHTINSIJPELING

Een fout bij het construeren van de slabben voor de waterleidingen of (het gebrek aan) verluchttingspijpen ligt waarschijnlijk aan de basis van het probleem. De traditionele methodes voor een gezinswoning zijn uiteraard niet voldoende om sanitaire ruimtes voor een studentenresidentie in te richten. Deze worden immers veel intensiever gebruikt dan de reguliere badkamer door drie of vier keer zoveel personen. Het hoofd van Studentenhuisvesting Claude Seyns — in laatste instantie verantwoordelijk voor de kwaliteit van de kamers van Romero I en andere residenties — verklaart dat tegenwoordig geopteerd wordt voor afgesloten douchecabines uit kunststof zodat vochtinsijpeling in de muren vermeden wordt. Maar destijds in

1992 was dit nog geen courante methode.

De bouwfirmas verantwoordelijk voor de bouw van Romero I is ondertussen overkop gegaan, daarop kan de K.U.Leuven haar kosten alvast niet verhalen. Sowieso is een aannemer niet langer verantwoordelijk voor structurele fouten aan het gebouw als de wettelijke periode van tien jaar gepasseerd is. Maar de problemen met het sanitair op Romero zijn al enkele jaren onderhuids aanwezig en zelfs zichtbaar in de vorm van vocht en schimmelplekken. Waarom werd er dan niet eerder ingegrepen, kan je je afvragen. Volgens de directeur van de Technische Diensten is er alvast geen onherstelbare schade aan het gebouw toegebracht door de jarenlange vochtinsijpeling.

De vraag of de dienst studentenvoorzieningen überhaupt wel de middelen heeft om grote investeringen te doen werpt zich op.

Voor alle onderhouds- of vernieuwingswerken met een kostenplaatje dat 5500 euro overstijgt, dient er een tijdrovende en decretaal beschreven procedure doorlopen worden, verbonden aan aanbestedingen. De investeringen voor groot onderhoud op de Raad voor Studentenvoorzieningen (RvS) worden op voorhand goedgekeurd voor het volgende jaar. Maar om eventuele onvoorziene problemen op te vangen wordt er daarnaast nog een reserve voorzien die voor onverwachte uitgaven kan aangesproken worden. Professor Buekers, coördinator Studentenbeleid verklaart dat het erop aankomt vooruit te kijken en te anticiperen op problemen voor ze zich effectief aandienen. "We zullen zeker nog een tandje bijsteken." Hij geeft toe dat in het verleden "misschien niet altijd de meest duurzame werkwijze" gekozen is. "Een snelle interventie geeft vaak niet

de beste oplossing. Dit betekent dat studenten af en toe op de tanden moeten bijten." Voor Seyns geldt dat "voor kleine ongemakjes het streefdoel een oplossing binnen de drie werkdagen is, tenzij er onderdelen moeten besteld worden natuurlijk." Wanneer het gaat om drastischere ingrepen, die boven het petje van de manusjes-van-alles van Studentenhuisvesting gaan, wordt de hulp ingeroepen van de Technische Diensten van de K.U.Leuven, die instaan voor het onderhoud van alle gebouwen, inclusief aula's en bureaus. Mensen met een drukke agenda.

STANK

Buekers drukt erop dat de Technische Diensten het aanpakken van problemen in de woonruimtes als een prioriteit beschouwen. De residenties krijgen dus terecht voorrang op aula's en bureaus. Toch lijkt het wachten voor studenten soms onmenselijk lang. Studenten met een functiebeperking — want Romero I huisvest een aantal omkaderingsgroepen — zijn soms letterlijk kwetsbaarder en voor hen betekenen kleine defecten vaak grote hinder. Een losse kastdeur in de kamer van een studente met broze beenderen kan leiden tot een fatale breuk, een raam dat niet meer open kan in dezelfde kamer waar een begeleidingshond woont, zorgt voor geuroverlast, om niet te zeggen stank.

Het is niet altijd even evident om de reparaties of veranderingen op de residenties in te passen in het overvolle schema van Technische Diensten. Op de vraag of er meer financiële ondersteuning — lees extra werkrachten — wenselijk zou zijn, luidt het antwoord dat er dan elders bespaard moet worden. Toch heeft Studentenvoorzieningen op het vlak van onderhoudsinvesteringen in residenties een stevig inhaalmanoeuvre gedaan door deze te verdriedubbelen ten opzichte van 2000. In veel residenties merk je dat ook effectief. Een student heeft dan ook recht op waar voor zijn geld. Goed huisvestingsbeleid is een kwestie van de juiste prioriteiten stellen en voldoende vooruit te kijken dus.

ZIJN KOTGENOTEN PROBEERDEN WEL VAKER
ONORTHODOXE VOORWERPEN DOOR TE SPOELLEN,
MAAR DIT GING NU TOCH WEL WAT TE VER...

STUDENTEN MET SANITAIRE PROBLEMEN

STUDENTEN EN BESTUUR ULB IN DE CLINCH

Paniek in Brussel, version francophone

Er waait een ontevreden wind door de gangen van de Université Libre de Bruxelles (ULB), de Franstalige tegenhanger van de Brusselse VUB. Er woedt een heuse machtsstrijd tussen directie en studenten waarin de kracht van het aantal niet onderschat mag worden. De studenten bekogelen de directie van de universiteit sinds een maand met in het oog springende acties en raar maar waar, die acties blijken hun vruchten af te werpen.

Rita Lemmens & Simon Horsten

De studentenbeweging van de ULB verzet zich tegen een aantal maatregelen van de Raad van Administratie van hun universiteit. De studenten willen hun gram halen omdat ze vinden dat er geen rekening met hen wordt gehouden en hun stem steeds over het hoofd wordt gezien.

Hoewel verschillende diensten van de universiteit al een tijd geleden geprivatiseerd werden, brachten de opbrengsten daarvan niet genoeg geld in het laatje. De Raad van Bestuur besloot dan ook een saneringsplan door te voeren. Dit plan houdt in dat de studentenkamers geprivatiseerd zouden worden, net als de verkoop van bijna de helft van de campus-terreinen. Bovendien bedacht de directie een multifunctionele, elektronische kaart voor studenten en personeel die hun privacy aanzienlijk zal inperken en bovendien enorm duur is. Voor de studenten is die 'Big Brother-kaart' de druppel. Ze pikken het niet dat de Raad van Bestuur beslissingen neemt die volgens hen niet eens effectief zijn om te besparen en de volgende jaren kunnen leiden tot een daling van de inschrijvingen. Het Bureau des Etudiants Administrateurs (BEA), de studentenraad van de ULB, verwijt het bestuur vooral in

competentie en ongefundeerde beslissingen. De door de Raad van Bestuur voorgestelde privatisering van de studentenresidenties kan voor het BEA absoluut niet door de beugel. Bovendien vragen de studenten zich af waarom er geen degelijk onderzoek is gedaan naar de gevolgen van de maatregelen.

Als protest zette het BEA dan een vergadering op het getouw, die plaatsvond op 16 oktober in het bijzijn van zo'n 1500 studenten. Ook de Raad van Bestuur van de universiteit was aanwezig en stelde onder druk van de studenten nieuwe saneringsvoorstellen voor, die echter onmiddellijk werden verworpen.

Drie dagen later werd een nieuwe vergadering georganiseerd waarop opmerkelijk minder studenten aanwezig waren. Dit kwam vooral omdat de vergaderingen volgens hen niet democratisch georganiseerd werden en er een gebrek was aan coördinatie. Daarom besloot de studentenbeweging een organisatie-comité op te zetten om de roekeloze plannen van de universiteit te dwarsbomen. De studenten bleven niet bij de pakken zitten en op 23 oktober was de eerste protestactie een feit: tientallen studenten paktten thuis hun biezen en doopten Chavanne, een van de belangrijkste auditoria op de campus Solbosch, om tot hun nieuwe verblijfplaats.

Ook het rectoraat bleef niet buiten schot. Om een spoedvergadering te boycotten die de Raad van Bestuur wou houden naar aanleiding van het bezette Chavanne, werd ook dit lokaal bezet door een dertigtal misnoegde studenten. Niet iedereen was daar echter mee gediend. Chavanne bezetten betekent een enorme hypotheek op het lokalenaanbod zodat vele 'normale' schoolgangers een groot deel van de lessen van dit jaar al misten.

Intussen had de Raad van Bestuur in kortgeding een bevelschrift gekregen dat de toelating gaf om de bezette gebouwen te ontruimen. Nadat rector Vincke echter had ge-

steld verder te willen overleggen, werd het rectoraat door de studenten zelf ontruimd. Tenslotte besloten ook de Chavanne-bezitters dan maar hun actie op te geven.

Toch betekent deze stap niet dat de studenten de strijdbijl voorgoed begraven hebben. Op 16 november werden de Solbosch-campusgangers aan de ingang onthaald op een stakingspost. Rond negen uur werd echter de actie onderbroken en vatten de lessen weer aan.

EXPERTS

Veel beweging beroerde de ULB-campus de laatste weken, maar is er nu ook concreet een vooruitgang vastgesteld? De universiteit heeft nog geen toegevingen gedaan op het vlak van de drie pijnpunten in hun saneringsprogramma, maar om de boze studenten onder haar neus kan ze niet heen.

Maandag 27 november vindt er een discussie plaats tussen de rector en het BEA, in de aanwezigheid van een groep experts die nieuwe invalswegen kunnen voorstellen. De studenten hopen dat de Raad van Bestuur zal inzien dat hun uitgestippelde beleid te zwart-wit is, en er meer genuanceerde oplossingen mogelijk zijn. Het bestuur op zijn beurt begrijpt de protesten van de studenten, maar blijft bij zijn standpunt dat er dringend iets moet gebeuren om de financiële situatie van de ULB niet verder in gevaar te brengen. Een voorbereidend gesprek tussen de rector en de studentenvertegenwoordigers werd door die laatsten al bestempeld als "zeer ontgoochelend", aangezien de rector enkel inging op "technische details, en geen plaats maakte voor verdere onderhandelingen." Desalniettemin zijn de verwachtingen van de studenten hooggespannen.

Kort • Kort • Kort

In 't lang

Bloedserieus in cijfers

De wonden zijn gelikt, het bloed is gewikt: Bloedserieus, de grootscheepse bloedinzamelingsactie georganiseerd door de studentenkringen Medica en LBK, was een enorm succes.

De organisatoren hadden al een record vooropgesteld van 2000 donors, wat met 2635 bloedgevers nog ruimschoots werd overschreden. Ter vergelijking: in 2001 waren er 'slechts' 1554 deelnemers. Alle zakjes van deze editie samen waren goed voor in totaal meer dan 1000 liter bloed.

Waar de organiserende kringen vooral blij mee zijn is het grote aandeel nieuwe bloeddonors: liefst 45 procent, eveneens een record voor Bloedserieus. Ze hopen dat veel studenten over de streep zijn getrokken om regelmatige bloedgevers te worden.

Oosterlinck krijgt innovatieprijs

Ererector André Oosterlinck, voorzitter van de Associatie K.U.Leuven, heeft de INSEAD Innovator Prize 2006 in de wacht gesleept. Hij deelt de prestigieuze prijs met professor Willy Legros, erector van de Université de Liège. Beiden werden beloond door de business-school INSEAD voor hun belangrijke bijdrage aan de ontwikkeling van spin-offbedrijven, die door wetenschappelijk onderzoek ontwikkelde kennis verzilveren als technologiebedrijf.

Voor hij rector werd stond professor Oosterlinck mee aan de wieg van de spin-off ICOS Vision Systems, tot op heden een wereldleider wat betreft visietechnologie, en het enige Vlaamse bedrijf dat genoteerd is op de NASDAQ.

Eind oktober werd ook professor Koenraad Debackere, de algemeen beheerder van de Leuvense universiteit, met de VBO-prijs voor wetenschappelijk onderzoek geroemd als 'Vlaanderen grootste innovator'.

Leuven heeft met Leuven Research & Development (LRD) één van de meest succesvolle Europese instituten voor 'technology transfer', de brug tussen wetenschap en industrie. Al meer dan zeventig spin-offbedrijven werden opgericht door, via of met de hulp van LRD.

Treinvervoer ontspoord

Vrijdagavond, op het wekelijkse moment van de 'grote studentenuitocht' uit Leuven, was het treinverkeer tussen Leuven en Antwerpen ernstig verstoord. Oorzaak was een goederentrein die ter hoogte van Holsbeek een stoplicht had genegeerd, waardoor hij een spoorwissel vernielde. Gelukkig kon een tegenligger net op tijd stoppen, zodat een treinramp vermeden werd.

De gevolgen voor het personenvervoer waren echter niet gering: tussen Leuven en Holsbeek was geen treinverkeer meer mogelijk, wat de verbindingen tussen de studentenstad en Antwerpen en Hasselt danig bemoeilijkte. De NMBS legde een busdienst in tussen Aarschot en Leuven.

LOKO wil de wereld

Eerder raakte al bekend dat Leuven en Louvain-la-Neuve in 2009 het nieuwe Bologna zullen worden: de tientallen Europese universiteiten die het Bologna-decreet al hebben ondertekend zullen tien jaar na de historische bijeenkomst in de oudste universiteit van het continent opnieuw een conferentie houden, en ditmaal dus in Vlaanderen.

De Leuvense studentenkoepel LOKO maakte deze week (gezien de datum van de universiteitconferentie dus netjes op tijd) bekend dat ze alle nationale studentenkoepels van de deelnemende landen uitnodigt om een evaluatie te maken van de Bolognaverklaring en "nieuwe ideeën aan te reiken voor een kwalitatief hoogstaand hoger onderwijs." Ze wil daarbij de nadruk leggen op de verdere 'Europeanisering' van het hoger onderwijs. Vooral flexibiliteit wordt door LOKO als belangrijk werkpunt aangehaald: "Nog al te vaak worden studenten immers verhinderd om een deel van hun opleiding aan een andere Europese universiteit te volgen."

Wordt vervolgd in 2009.

(sh)

ORIËNTATIEPROEF IN PLAATS VAN TOELATINGSEXAMEN

Het einde van de vrije toegang?

Een aantal medische opleidingen buiten beschouwing gelaten, kan iedereen met een diploma secundair onderwijs zich vrijblijvend inschrijven voor een opleiding aan een Vlaamse hogeschool of universiteit. Op het vijfde ethische forum van de universitaire stichting werd donderdag gediscussieerd over de vrije toegang tot het hoger onderwijs.

Roel Moeurs

In het Verenigd Koninkrijk en de Verenigde Staten is de toegang tot universitair onderwijs afhankelijk van scores op de respectievelijk A-level of SAT testen. Nederland heeft de instroom in het hoger onderwijs verkleind door subsidies voor zowel instellingen als studenten te verminderen en afhankelijk te maken van het academische succes van de student. Vlaanderen kent al sinds jaar en dag een traditie van vrije toegang tot het hoger onderwijs. Dit gaat echter gepaard met een hoog afvalratio in de eerste jaren en bijgevolg een grote financiële kater voor de gemeenschap. De Gentse professor Fred Brackx verkondigde donderdag op het vijfde ethische forum van de universitaire stichting dat de gemeenschap niet noodzakelijk bereid is deze kost te dragen en er kan overwogen worden de toegang tot het hoger onderwijs te beperken. Het is een "moeilijke maar niet onmogelijke" opdracht om een toegangsexamen te creëren.

Met deze opinie stond hij echter alleen. Professor Ides Nicaise stelde immers dat het idee van toegangsexamens

Ludo Melis: "Niet alle heil verwachten van oriëntatieproef" (foto Tom Arnouts)

niet enkel verworpen dient te worden, maar zelfs wettelijk verboden is. Toelatingsproeven zijn immers "discriminerend ten opzichte van minderheidsgroepen". Bij wijze van alternatief stelt Nicaise voor om in het laatste jaar secundair onderwijs een oriëntatieproef in te richten voor alle studenten. Deze 'Chrysostemosproef', zoals ze in 2000 door de Leuvense doctorandus Geert Wels werd genoemd, zou

door alle studenten honderd dagen voor het afstuderen afgelegd moeten worden. Op basis van de proef kan dan een advies verstrekt worden aan de student over het niveau van hoger onderwijs dat het meest geschikt is. Professor Nicaise stelt wel dat de uitkomst van de test louter adviserend mag zijn en in geen geval het principe van de vrije toegang tot het hoger onderwijs mag ondermijnen. Professor Raoul van Esbroeck van de VUB voegde daaraan toe dat toelatingsexamens of bindende proeven niet alleen discrimineren, maar zelfs onethisch zijn.

De algemene tendens op het forum was duidelijk: de meeste sprekers waren tegen toelatingsexamens en voor een niet-bindende oriëntatieproef. Dit is echter niets nieuws. Al in 2000 pleitte Oosterlinck bij zijn herverkiezing tot rector voor de invoering van zulke testen. Ook voormalig minister van onderwijs Vanderpoorten heeft zich telkenmale uitgesproken als voorstander. Ook onderwijscoördinator van de K.U.Leuven Ludo Melis onderkent het nut van een oriëntatieproef, maar waarschuwt dat niet alle heil verwacht mag worden van een dergelijke 'proef'. Niet alle problemen van doorstroming zullen ermee opgelost zijn, want bij studiekeuze spelen niet enkel rationale argumenten mee. Melis zou het jammer vinden als de oriëntatieproef studenten zou afschrikken. Het zou de bedoeling moeten zijn aangepaste pakketten ter voorbereiding van de studenten aan te bieden. Ondanks de prominente voorstanders heeft de oriëntatieproef nog geen ingang gevonden in het huidige onderwijsbeleid.

INDIVIDUEEL STUDIEPROGRAMMA PERIKELEN (ISP)

Eenvoudig voor iedereen?

BELOFTE

In de praktijk heeft ISP de belofte tot vereenvoudiging voor studenten en personeel nog niet kunnen inlossen. Aan de faculteit Letteren lijkt ISP ieder jaar een moeilijke bevalling te worden. "Dat komt deels voort uit het feit dat studenten Letteren een heel uiteenlopend programma kunnen samenstellen. Het zijn vooral studenten die erg creatief omspringen met de mogelijkheden die flexibilisering hen biedt, die problemen hebben bij het invullen van hun ISP," aldus professor Fred Truyen, verantwoordelijk voor de ISP-toepassingen. Verder is de toepassing erg complex. "Er zijn honderdduizenden mogelijke scenario's die we onmogelijk allemaal op voorhand kunnen voorzien, maar gelukkig kunnen we de studenten waarbij iets misliep gemakkelijk en snel opsporen via ISP." Het enige euvel dat overwonnen moet worden is dat studenten die niet op Toledo kunnen, niet via elektronische weg verwittigd kunnen worden en dus ook essentiële boodschappen op de elektronische valven missen. Onderwijscoördinator Ludo Melis bundelde de meest voorkomende problemen en nodigde de verantwoordelijken uit om de kwestie te bespreken. Voor dit jaar kwam de inspanning echter iets te laat.

Professor Truyen wijst erop dat een goede communicatie tussen de ISP-verantwoordelijken op de faculteiten, de centrale dienst en de studenten essentieel is. De taal- en letterkundigenkring Babylon zette alvast zijn schouders onder het project en help actief mee om te anticiperen op of oplossingen te zoeken voor technische tekort-

komingen van ISP. De vraag die Babylon zich na twee maanden stelt is hoe ernstig de universiteit het meent met de flexibilisering van het onderwijs. Individueel Aangepaste Jaarprogramma's, cumulus, voorafnames, examen- en creditcontracten scheppen problemen in ISP. "Omdat flexibele programma's niet compatibel zijn met het jaargerichte programma van ISP, dient de universiteit zich de vraag te stellen of ze de flexibilisering echt wil doorvoeren met de huidige systemen."

PROEFKONIJN

Aan de faculteit Rechten kenden ze dan weer problemen met het inbrengen van de gegevens van erasmusstudenten. Erasmus is dan ook flexibilisering ten top. De erasmusverantwoordelijke zag zich genoodzaakt elk programma zelf in te voeren, omdat de studenten vakken die ze in het buitenland volgden niet konden aanvinken en de equivalente vakken aan de K.U.Leuven niet konden uitvinken. Het extra werk dat ISP tot hertoe meebrengt voor het universiteitspersoneel weegt waarschijnlijk op tegen de verlichting van de werkdruk die ISP in de toekomst met zich mee zal brengen, maar voorlopig is dat een schrale troost voor het personeel. De studenten van derde bachelor zijn elk jaar het proefkonijn, maar op zich lijkt de last voor de studenten nog beperkt te blijven. De ongekende mogelijkheden van de ISP-toepassing zouden alles goed maken, wordt verzekerd. Er is hoop.

SPORT EN SPUYE (4): HOCKEY

Als Quasimodo's op de vlucht

De sportkaart die de Leuvense studenten zich kunnen aanschaffen voor amper zeventien euro geeft toegang tot een gevarieerd assortiment van 55 sporten: een aanbod om u tegen te zeggen. Misschien is hockey wel iets voor u?

Ken Lambeets & Gertie De Fraeye

Nadat de Nederlandse coach Pieter en zijn Vlaamse collega Jonathan ons twee rondjes hebben laten lopen, volgt onze eerste echte hockeyervaring. Het balletje stilleggen blijkt geen sinecure, zeker niet als de pasgever in kwestie er van uitgaat dat we de sport meester zijn. Een goed hulpmiddelje om het toch te laten lukken, bestaat erin elegant door de knieën te buigen en daarbij de stick horizontaal op het veld te leggen. Maar zelfs dan weet dat verdorpe bolvormige object ons nog te ontsnappen.

OVERTREDING

Gelukkig wordt de groep opgesplitst in beginners en gevorderden. Pieter zal ons vanaf nu de basistechnieken bijbrengen, te beginnen met het vasthouden van de stick. De linkerhand houdt de stick vanboven vast en dient voor de wenteling ervan. De rechterhand neemt ongeveer in het midden plaats en biedt vooral ondersteuning. Nadat de polsen zijn losgemaakt, wordt ons een schijnbeweging aangeleerd. Al lopende moeten we insinueren dat we de

tegenspeler langs links voorbijsteken door de stick leep langs die kant over het balletje heen te bewegen. De vijand zet zodoende een stap in die richting, terwijl wij slinks langs rechts onze weg verderzetten, richting doel. Daar gaan we dan en voorwaar, het lukt! Of dat denken we althans, tot de internationale topcoach het spel stillegt. "Je mag het balletje enkel raken met de vlakke kant van de stick. Wanneer je tijdens een wedstrijd de bolle kant gebruikt, bega je een overtreding." Daarmee hadden we inderdaad geen rekening gehouden, maar goed, *encore une fois*. We vliegen een tweede keer recht op Pieter af en houden rekening met de net verkregen tip. Denken en handelen blijken helaas twee uitersten: de stick draaien lukt nog net, het balletje raken zit er helaas niet in. De coach duikt net op tijd aan de kant, het balletje rolt hem langs de andere kant voorbij. Wij lopen gewoon rechtdoor en werken, naar eigen zeggen, prima af.

BOTSSEN

Pieter beslist hierop het dribbelen aan te scherpen. Hij heeft het over twee varianten. "Enerzijds heb je het drijven, waarmee je de stick tegen de bal houdt en zonder hem te bewegen al lopend vordert, anderzijds heb je het *tiktaktiktak*, waarmee je door uit de polsen te werken telkens opnieuw het balletje raakt." Beide wijzen worden intens ingeïfend. Wanneer de coach het startsein geeft, lopen we als Quasimodo's op de vlucht naar de andere kant van het plein. Jonathan wijst ons er op dat om de rug minder te belasten, je best door de knieën buigt en dat het heel belangrijk is je hoofd rechtop te houden.

TIKTAKTIKAK

Het werpt zijn vruchten af wanneer we met vier het balletje moeten rondspelen, terwijl twee spelers dat ronde witte object proberen af te pakken: zonder balletje en met het hoofd omhoog veroorzaken we alvast geen botsingen meer. In de afsluitende match blijkt botsen dan weer onvermijdelijk. Hoewel we snel op achterstand komen, weet onze ploeg het onvermogen aan techniek te compenseren met een gezonde portie jeugdige enthousiasme. We leiden met 4-1, wanneer een gevorderde Aziat de rangen van de tegenstander komt ver-

sterken. Met uiterst snel *tiktaktiktak* weet hij haast op zijn eentje de achterstand in een voorsprong om te buigen. Moest Pieter ons op het einde niet te hulp zijn gekomen, zouden we het veld verdrietig verlaten hebben. Maar met genoeg hoor, want hockey, dat is nu eens een toffe sport.

Iedere donderdagavond wordt getraind op het kunstgrasveld (atletiekpiste) aan het Sportkot.

(foto Bram Vanoirbeek)

VETO'S VISITATIECOMMISSIE (7): PSYCHOPATHOLOGIE EN PSYCHIATRIE

Alle 500 op een rij

We denken allemaal wel eens dat we gek aan het worden zijn. Wie het zeker wil weten, kan op woensdagvoormiddag naar aula Max Weber gaan voor de les Psychopathologie en Psychiatrie, waar ziektebeeld na ziektebeeld op de powerpoint voorbijtrekt. Wij verborgen onze tics, onderdrukten onze Tourette en gingen een kijkje nemen, verdorie!

Bo Vanluchene

Ruim op voorhand wandelen we richting aula, maar na een blik op de studenten rondom ons versnellen we al gauw onze pas. We lijken wel beland in een karavaan naar Mekka of gratis chocomelk. In het auditorium zelf merken we niks verdachts op. Studenten ritzen al kletsend hun pennenzak open, de muren zijn ziekenhuisgroen als altijd. Toch is de hele ruimte een kwartier voor aanvang van de les al overladen. Wat drijft al die *trazitters*?

Stipt op tijd komt professor Marina Danckaerts binnen en gaat achter de laptop staan van wiens zijde ze twee uur lang niet meer zal wijken, zelfs niet tijdens de pauze. Ze ontdoet zich van haar futuristisch aandoende aluminiumgrijze jasje en opent na omslachtig zoeken een powerpointpresentatie met de titel *Inleiding kinder- en jeugdpsychiatrie*. Die inleiding is blijkbaar al een tijdje aan de gang, want ze bladert meteen een vijftiental virtuele pagina's verder.

MORSE

Allereerst kondigt ze aan dat het examen waarschijnlijk toch uit multiple choice vragen zal bestaan. "Dat betekent", zegt ze haast verontschuldigend, "dat meer details gevraagd worden. De studenten die een oud boek hanteren, moeten dus alsnog een nieuw boek kopen." En dat midden november. Een vroeg kerstcadeau voor Acco?

De plots opgestoken rumoerigheid wordt snel in de kiem gesmoord wanneer Danckaerts van wal steekt. De rij voor ons begint massaal te schrijven, waarop ook naast ons naar de pen wordt gegrepen. Een interessant psychologisch spiegelverschijnsel. We besluiten deze onbewuste reflex nog een paar keer uit te testen. En jawel, hoe abrupter we onze notities beginnen aan te vullen, hoe rijkelijker onze burens hun inkt laten vloeien. Psychologiestudenten, altijd lachen.

Ook serieuze zaken worden aangehaakt. Zo worden ontwikkelingsstoornissen op biologisch niveau onder de loep genomen. "Depressies", meent Danckaerts, "zijn voor maar veertig procent genetisch voorbeschikt." De rest wordt dus bepaald door je omgeving en dat is een grote collectieve verantwoordelijkheid, beseffen we. Later voegt ze eraan toe: "Door de schade die een depressie de eerste keer aanricht in je hersens, wordt het risico op een volgende depressie aanzienlijk groter." Als dát niet deprimerend is.

Danckaerts praat alsof ze elk moment iets verbazingwekkends zegt. Als een morsecode gaat haar intonatie op en neer, waarbij klinkers om beurten lang en kort worden aangehouden. Ondertussen zet ze haar woorden met haar linkerhand kracht bij, alsof ze een onzichtbare marionet laat jazzdansen op haar bureau. Iets wat je met eigen ogen moet gezien hebben, probeert ze toch met veel overtuigingskracht te brengen, met tussen de regels de wanhopige boodschap "geloof mij maar". En dat dóe je ook. Je gelooft haar.

PREVENTIE

De meningen zijn niet onverdeeld positief. We horen het meisje naast ons tegen haar vriendinnen zeggen: "Ik erger mij aan haar *gepofd* kapsel. En vorig jaar was het nog interessant, maar nu." Al snel wordt overgeschakeld op de onderwerpen waar de modale diepzinnige psychologiestudent over praat: kotfeestjes, jongens, kledij.

Na de pauze bespreekt de prof kort de vragen van de traditionele groep slijmballen die haar de voorbije vijf minuten benaderd heeft. Dat is verrassend democratisch. Onze bewondering groeit wanneer ze de pijnpunten van de moderne geneeskunde aankaart. "Drie procent van het totale budget van de geestelijke gezondheidszorg gaat naar kinderen en jongeren tot achttien jaar. En dat terwijl net daar aan preventie gedaan wordt". In die leeftijdsgroep heeft een indrukwekkende

twintig procent last van psychiatrische problemen.

Het is opvallend stil in de zaal. Iedereen pent vlijtig alle uitleg neer en dat ligt heus niet alleen aan ons schrijfexperiment. Danckaerts weet haar publiek onophoudelijk te boeien. "De eigenlijke doelstelling van de cursus is dat als jullie zo'n probleemkinderen zien, jullie het beeld ook herkennen." Haar hoopvol idealisme legt de brug tussen traditionele droge onderwijsvormen en persoonlijke betrokkenheid.

De studenten beginnen nu bij wijze van hint te babbelen, maar ze gaat onvermoed door tot ze zelfs de kaap van 13u overschrijdt. Ondertussen heeft ze de aandacht allang weer teruggewonnen. Toch rijst de vraag: als dit de tendens is, waarom begint de les dan geen kwartier eerder? We vergeten onze zorgen al snel wanneer we weer frisse buitenlucht inademen. We werpen een blik op de levendige Parkstraat en glimlachen. Na twee uur confrontatie met stoornissen, zou je bijna vergeten dat er nog 'normale' mensen bestaan.

Steekkaart:

Prof: Marina Danckaerts
Wie: Voornamelijk tweedejaarsstudenten psychologie
Waar: Aula Max Weber
Wanneer: Woensdag van 11u15 tot 13u00

LOKO SPORT ORGANISEERT EERSTE EDITIE FATA SPORTANA

Pijl, boog, vat en boomstronk

Vorige week vond de eerste editie van Fata Sportana plaats, een interactieve sportcompetitie verspreid over drie dagen, waarin vier faculteiten het tegen elkaar opnamen. WINA gaat de geschiedenis in als eerste winnaar van dit initiatief.

Ken Lamberts

Het idee kwam van LOKO Sport, maar werd uitgewerkt door drie studenten sportmanagement, in het kader van hun stage aan het Sportkot. Geïnspireerd door het televisieprogramma Fata Morgan, kregen de vier deelnemende faculteiten — Apoloon, LBK, VTK en Wina — gedurende drie dagen opdrachten voorgeschoteld die het concept sport steeds op een andere, originele manier benaderden. Alles begon maandagavond met de *Nacht van de Flandrien*. Voor de gelegenheid werd Alma 3 omgetoverd tot een heuse velodroom. Op rollen moesten de vier teams zoveel mogelijk kilometers afleggen. Om het uur werd er van fiets gewisseld: nu eens een mountainbike, dan weer een betere of een slechtere koersfiets. Al snel waren alle ramen aangedampt en werd Alma 3 gevuld met een plakkerige zweetgeur. Samen haspelden de ploegen maar liefst 450 km af.

HIGHLAND GAMES

Voor het stadspel op dinsdag kreeg men heel wat minder volk op de been. Dat lag allerminst aan de proef zelf. Nadat de kringen op maandagavond twee papiertjes hadden gekregen — het ene met de naam van een Leuvense plein, het andere met een tijdstip — moesten ze op aangegeven tijdstip en plaats zoveel mogelijk mensen aan het sporten brengen. Uiteindelijk slaagde enkel WINA er in deze proef tot een goed einde te brengen.

WIELERCLOWN

Op woensdag werd een verzorgd grasveld aan de Nayer omgetoverd tot een woest, nat decor waarin pijl, boog, vat, boomstronk en konsoorten uitstekend figureerden. Tijdens de *Highland Games* kregen de deelnemers verschillende proeven voorgeschoteld, waarbij het aspect kracht de rode draad vormde. Naast boogschieten, een hindernissenparcours overwinnen en een zwaar vat in tien minuten tijd zoveel mogelijk heen en weer dragen, trok vooral het boomstronkwerpen onze aandacht.

Als afsluiter zorgden de organisatoren woensdagavond voor een interactieve quiz. In tegenstelling tot zoveel sportquizen werd hier gelukkig niet naar wereldrecords gevraagd. Alle rondes werden op ludieke wijze ingekleurd: vragen over de opwarmings- en dopingzondaarsrondes werden afgewisseld met een muziekquizronde. Ter afsluiting was er een ronde waarin namen van sporters op cryptische wijze omschreven werden. Deze voetballer is geen Preses? Deschacht, Olivier. Welke wielerc clown is de beste vriend van voetballer Adriano? Basso!

MASSAGEBEUREN

Uiteindelijk ging Wina met de overwinning lopen, voor Apoloon, VTK en LBK. Medeorganisator Thijs Bouten is een tevreden mens: "We wisten slechts een maand op voorhand dat we dit evenement moesten organiseren. De bedoeling was niet een massagebeuren op poten te zetten, maar wel om op zoek te gaan naar de meest geëngageerde faculteit. Daarom hebben we zelf geen reclame gemaakt. De deelnemende faculteiten zullen het zich alleszins niet beklagd hebben: er waren prachtige prijzen te winnen. De winnaar mocht als eerste kiezen aan de prijzentaal, daarop stond vat, vijftig tickets voor de volleybalwedstrijd Roeselare - Maaseik, een uur gratis bowling voor de kring en enkele basketbaltickets voor Basket Groot Leuven. Voorts vielen er individueel nog veel boeken, sportzakken en voetballen te winnen."

"Het evenement heeft nog een grote groeimarge. De vierentwintigurenloop is ook ooit met vier kringen moeten beginnen. Naamsbekendheid verwerf je pas na enkele jaren. Maar deze eerste editie was alleszins meer dan geslaagd."

ERASMUSDAGBOEK:
JOOS IN HEIDELBERG(1)

Zotter dan een kalkoen

Van oudsher heeft het Duitse Heidelberg nauwe banden met de VS. Niet alleen wordt de stad jaarlijks overspoeld door zowat een half miljoen Amerikaanse toeristen, voor veel Amerikanen is *Haidelbweurk* een tweede thuis. Vijftig-duizend soldaten van 'the 7th US army' zijn gelegerd rondom de stad en tweeduizend *fellow citizens* studeren er. Als nu al deze *Yankees* besluiten op hetzelfde moment intense heimwee te hebben, slaat de waanzin toe.

Joos Roets

Twee weken geleden kon men de eerste symptomen waarnemen: overal, en op de meest onverwachte momenten, barstten Amerikaanse studentes in tranen uit. Ook bij de mannelijke specimen viel een duidelijke verbleking en menig trillende onderlip waar te nemen — geen traantjes echter: "American boys don't cry!" Enigszins ongerust sloeg ik er de kranten op na. Nergens werd echter gewag gemaakt van een nieuwe 9/11. Dan maar voorzichtig om uitleg gevraagd. De diagnose kwam snel en éénduidig: "Homesickness, 'cause Thanksgiving is coming". Inderdaad, *Thanksgiving*. De modale Amerikaan doorreist desnoods z'n gehele continent om erbij te zijn. Voor de Amerikaanse uitwisselingsstudent, die een torenhoge studielening af te betalen heeft, is het evenwel onmogelijk om voor één dag eventjes de grote plas over te steken.

Thanksgiving had echter nooit het licht gezien als tijdens die hongervinter van 1621 de Pilgrim Fathers bij de pakken waren blijven zitten. En de dynamiek — die de Nieuwe Wereld net dát tikkeltje nieuwer maakt — is tot op heden in de Amerikaanse genen blijven hangen. Dus kropen onze Amerikanen hier een week geleden uit hun emotionele dal, onder de slogan: "Let's celebrate Thanksgiving in Heidelberg, and make it the best Thanksgiving ever!". Alras werden *ersatzfamilies* gevormd, aloude familiercepten uitgewisseld en uitnodigingen verstuurd. Zowaar, ook ik werd geadopteerd als Yankee ad hoc.

Doch Thanksgiving is die naam niet waardig als op de bewuste dag niet élk van de zowat twaalf traditionele spijzen de tafel siert: *stuffing, mashed potatoes, corn bread, gravy*. Met als koninginnenstuk de kalkoen. Een banale Duitse huis-tuin-en-keukenkalkoen volstaat niet. Wat hier verkocht wordt onder de benaming *Truthuhn of Puter* - volgens *Van Dale* nochtans te vertalen als 'kalkoen' - smaakt volstrekt niet naar turkey. De enige oplossing bestaat erin een soldaat van de *army base* om te kopen en een met Amerikaans belastinggeld gesubsidieerde *US-Armyturkey* te veroveren. Een koud kunstje blijkbaar, want mijn Amerikaanse kameraden bekwamen als bij toverslag elf kalkoenen, wat neerkomt op vijftig kilo hoogwaardig gevogelte.

Over de bereidingswijze zijn allen het eens: traditioneel in de oven — slechts één dissidente Texaanse stem opperde een *Turducken* klaar te maken: een kip in een eend in een kalkoen in een frituurpot. Een waanzinnig culinair concept, dat wegens haar inherente gevaar voor een uitslaande brand heden ten dage *Thanksgiving* te Texas de tweede gevaarlijkste 'national holiday' maakt, na de vuurwerkbeladen *Fourth of July*. Ik ben alvast benieuwd of op 4 juli ook Heidelberg in lichterlaaie zal staan. Het is nu de vooravond van *Thanksgiving*. Morgen kom ik erachter of Oscar Wilde gelijk had toen hij volgende woorden sprak. "America is the only country that went from barbarism to decadence without civilization in between."

De Wereld is klein

VS volgt Buekers' voorbeeld

VS - Enkele weken geleden reisde de studentencoördinator van de K.U.Leuven naar het Oosten om Chinese zieltjes te winnen. Vorige week volgde de *U.S. Secretary of Education*, Margaret Spellings, zijn voorbeeld en trok in Buekers' spoor naar China. Jaarlijks ontvangen universiteiten in de Verenigde Staten 62.000 Chinese studenten en dat aantal kan gerust omhoog. Afgelopen jaar steeg het aantal visa-aanvragen door studenten met 15 percent, maar in een *post 9/11* tijdperk is de visa-procedure traag en allesbehalve transparant. De delegatie had alvast voornemens om daar binnen afzienbare tijd een mouw aan te passen. Of de VS een gelijkaardige reis naar Afghanistan op het programma heeft staan is bij het ter perse gaan nog niet helemaal duidelijk.

Aan het kruis ermee

Groot-Brittannië - Christelijk geïnspireerde studentenverenigingen staan op hun achterste poten. De studentenvakbonden van drie Britse universiteiten — Exeter, Birmingham en Edinburgh — hebben besloten om die verenigingen het lidmaatschap te ontzeggen. De studentenvakbonden vinden het niet kunnen dat enkel christenen lid kunnen worden en hekelen het exclusieve karakter van die organisaties. Enkele andere instellingen in Londen volgden dat voorbeeld en haalden ook de discriminerende houding van deze organisaties tegenover homoseksuelen aan.

De Britse bisschoppen reageerden op hun beurt verontwaardigd. Ze geven toe dat het de taak van de studentenbonden is om toe te zien op de werking van de verenigingen die onder hun bevoegdheid vallen. Ze pleiten wel voor een minimum aan verdraagzaamheid ten aanzien van hun *volgelingen*. Over verdraagzaamheid ten aanzien van homoseksuelen werd met geen woord gerept.

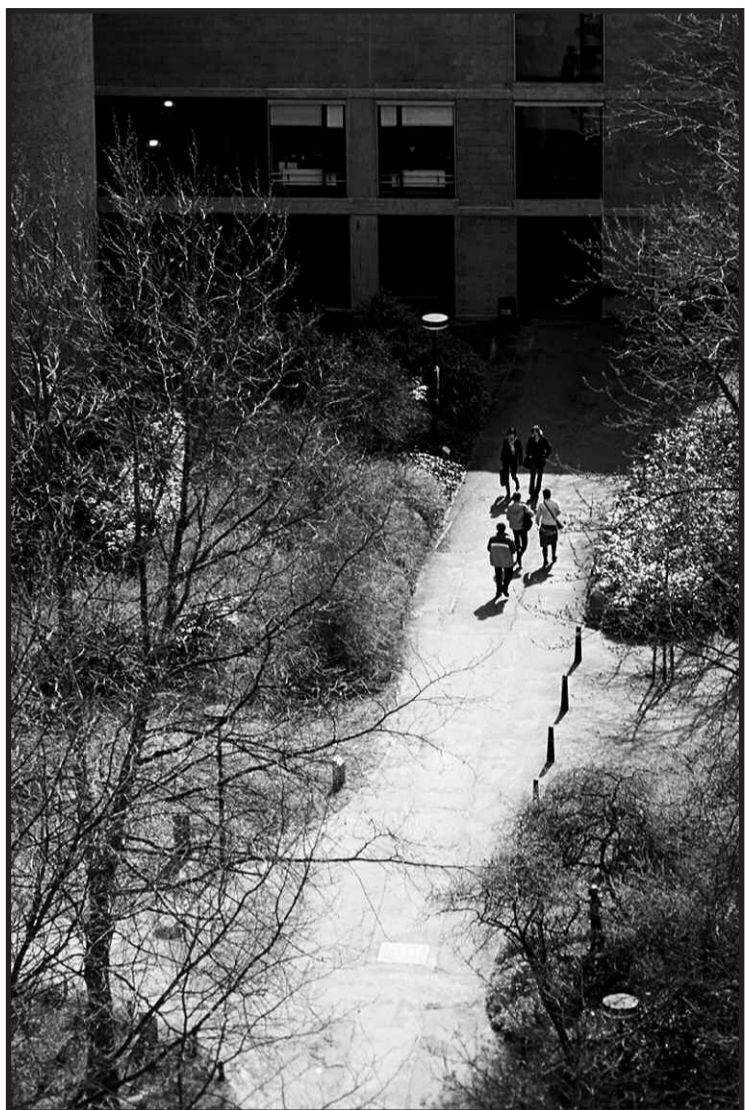
Loughborough is de beste

Groot Brittannië - Toen enkele weken geleden de *Times Higher Educational Supplement* haar wereldvermaarde ranking bekend maakte, konden instellingen zoals Harvard en Stanford zich opnieuw zelfvoldaan over de borst strijken. Deze en een handvol andere prestigieuze instellingen gingen lopen met de hoofdvogel en gaven de andere instellingen het nakijken. De universiteit van Loughborough (in Leicestershire) zal wel nooit in de hoogste regionen van de lijst belanden. Desondanks is deze instelling na een bevraging onder studenten door diezelfde *Times* uitgeroepen tot de meest populaire instelling. De enquête vond plaats onder 6500 studenten aan 97 verschillende instellingen. De enquête legde de nadruk op extracurriculaire activiteiten en de sociale aspecten van het studentenleven. Misschien eens een ranglijst waarin de K.U.Leuven wel goed scoort?

Student wordt docent

Nederland - Het CDA van Balkenende komt met een geniaal idee op de proppen. Het probleem is namelijk dat er in verhouding tot het groeiende aantal studenten niet genoeg docenten beschikbaar zijn. Daarom wil Balkenende de studenten inschakelen bij het geven van bijlessen en het corrigeren van examens. Examens van scholieren welteverstaan. Op die manier maakt men studenten vertrouwd met het beroep van docent en hoopt men meer studenten voor het lerarenberoep te laten kiezen. Geld voor deze maatregel is er niet en dan is het natuurlijk gedaan met dagdromen.

(tvb)

**Leuven
vanuit de
lucht**
(foto's Christophe Ketels)

Filmfirmament

Grbavica

Sara's vader is een shaheed, een islamitische martelaar die tijdens de Balkanoorlog vermoord werd in het conflict rond Sarajevo. Zijn lichaam is nog niet gevonden. Wanneer Esma, Sara's moeder, de documenten rond zijn overlijden niet kan bemachtigen worden oude oorlogslittekens weer opengereten.

Kristien Geurts

Grbavica heeft al drie prijzen in de wacht gesleept, waaronder de Gouden Beer in Berlijn. We kunnen wel vermoeden waarom. De film schetst een authentiek portret van het naoorlogse leven in het kleine Bosnische dorpje Grbavica en toont de ambiguïteit van het leven tussen het trauma van de voorbije oorlog en de drang naar vernieuwing. Een vrouw

en haar dochter vechten om het verleden een plaats te geven in hun toekomst.

We volgen vooral de moeder, Esma, wiens rol door Mirjana Karanovic krachtig vertolkt wordt. Door de vele close-ups en de constant volgende camera kan je niet anders dan in de huid van deze geheimzinnige vrouw kruipen. Het grauwe decor van de achterbuurt waar Esma met haar dochter in armoede moet leven staat in schril contrast met de flitsende, decadente nachtclub waar Esma — bij gebrek aan beter — werkt als bar-meisje. Als kijker schrik je de eerste keer zelf van deze sfeerbreek, wanneer je middenin een reeks kleurloze, rustige beelden van Esma overvallen wordt door fluorescerende mini-rokjes, netkousen rond iets te dikke billen en wild in het rond dansende rondborstige neplondines.

Buiten deze ietwat wansmakelijke nachtclubscènes is Grbavica een geheel van sobere en eenvoudige scènes die steeds dicht bij de

kern van het verhaal blijven. Toch is de film niet langdradig omdat Zbanic op de juiste momenten fragmenten weet in te voegen waarin je het even benauwd krijgt en je in de zaal een speld kan horen vallen. Opvallend is het gebruik van muziek als 'therapie' doorheen de film. Alle personages, buiten Esma, zingen oude vaderlandslievende en liefdesliedjes om hun dagelijkse problemen even te vergeten. Op de kijker heeft deze muziek jammer genoeg soms een niet bedoeld vervreemdend effect. De sterkste troef van deze film is zeker de ingenieus opgebouwde plot. De spanning wordt geleidelijk aan opgedreven en geeft de film een ontvullende ontknoping.

Meer dan ontvullend was Grbavica ook wel niet. Ondanks het aangrijpende drama blijf je als kijker toch met een 'Tja, vreselijk, en dan.'-gevoel achter. De emoties die de film had kunnen oproepen, glijden al snel van je schouders bij het horen van de

klagerige muziek tijdens de eindgeneriek. Deze film lijkt vooral een stap in de verwerking te zijn van het oorlogstrauma van Bosnië, wat daar ongetwijfeld nog leeft, maar waar wij hoogstens een beetje ongemakkelijk mee achterblijven.

Steekkaart

Regie: Jasmila Zbanic
Cast: Mirjana Karanovic, Luna Mijovic, Leon Lucev
Duur: 90 min
Release: 06/12/2006
Kort: Aangerand land

studio
L E U V E N

Duurzame ontwikkeling

Het milieu leek de laatste weken niet uit de media te slaan. Eerst was er de film *An Inconvenient Truth* die het verzamelde korps politici zich onder begeleiding van een horde camera's naar de Kinopoliszetels deed begeven. Plots schreeuwde het hele zootje dat het vijf voor twaalf was. De film werd gevolgd door de klimaatop in Nairobi, die waarschijnlijk relatief onopgemerkt voorbij zou zijn gegaan, ware het niet dat minister van Leefmilieu Bruno Tobback zijn spreektijd afstond aan huisvrouw Margareta Guidone. Die riep op een zeer persoonlijke manier de verzamelde wereldleiders op het milieu en de natuurlijke rijkdommen duurzaam te beheren, om zo de toekomst van de volgende generaties niet te hypothekeren. Nog in diezelfde week lekte een rapport uit in verband met de kernuitstap van België, die gepland is voor 2012.

De wereldwijde aandacht voor milieuproblematiek en milieubeleid zijn nog relatief jong. Het was pas in 1972 dat er voor de eerste maal een VN conferentie over de mens en zijn omgeving plaatsvond. Die conferentie leidde tot de oprichting van het United Nations Environment Program (UNEP), en tot een globale dynamiek inzake milieuproblematiek.

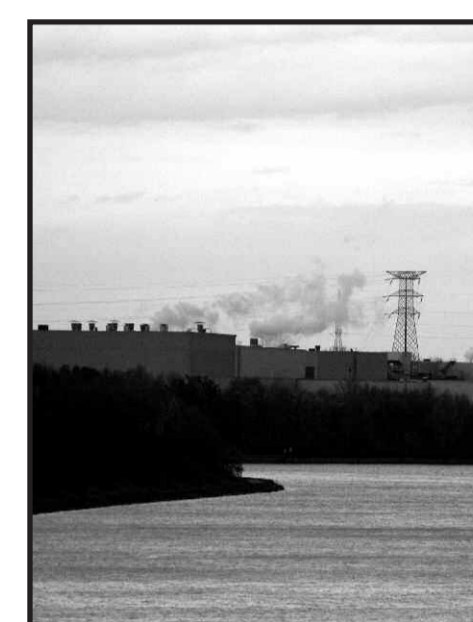
Een belangrijke stap vooruit werd genomen op de *United Nations Conference on Environment and Development* in Rio 1992. Het klimaatverdrag of *United Nations Framework Convention on Climate Change* (UNFCCC) werd er voorgesteld en door 154 landen ondertekend. Door de ratificatie van het verdrag engageerden de ondertekenaars zich tot vrijwillige "niet-bindende doelstellingen" om de uitstoot van broeikasgassen te verlagen, met als doel het voorkomen van gevaarlijke door de mens veroorzaakte verstoringen van het klimaatsysteem van de aarde.

In 1997 werd het Kyoto-Protocol toegevoegd. Het regelt de uitstoot van broeikasgassen, en is een aanvulling op het Klimaatverdrag van de VN. In het protocol beloven een aantal industrielanden de uitstoot van broeikasgassen gemiddeld met 5% te verminderen tegen 2012. Deze gassen, waarvan CO₂ het belangrijkste is, dragen bij tot de opwarming van de aarde, wat — zo blijkt meer en meer uit onderzoek — een belangrijke rol speelt bij natuurrampen als overstromingen, droogtes, desertificatie, hittegolven, orkanen en tornado's.

Sinds het UNFCCC van kracht is, vergaderen de partijen die bij het verdrag betrokken zijn (*Conference of Parties to the Convention - COP*) jaarlijks om de vooruitgang in de omgang met de klimaatverandering te beoordelen. Vanaf het midden van de jaren '90 komt COP ook samen om het Kyoto-protocol om te zetten in bindende maatregelen voor de ontwikkelde landen om de uitstoot van de broeikasgassen te verminderen. Dit jaar vond die top plaats in Nairobi.

Professor Hans Bruyninckx is als professor aan de K.U.Leuven verbonden aan het Instituut voor Internationaal en Europees beleid en geeft onder andere les in *International Environmental Politics and Sustainable Development*.

«Wat is uw visie op de klimaatop van Nairobi en de uitkomst ervan?»

«Ik denk dat de resultaten van de COP in de lijn van de verwachtingen liggen: er zijn geen spectaculaire beslissingen genomen en eigenlijk ook geen verdere engagementen aangegaan.»

«Wat wel opvalt is dat politici uit een aantal landen blijkbaar meer en meer beginnen te beseffen dat deze klimaatverandering en andere milieugerelateerde thema's toch be-

langrijker zijn dan ze tot nu toe dachten of toegaven. Er is natuurlijk ook de factor 'thuispubliek' die begint mee te spelen. En dan denk ik ook aan België. De aandacht die er in de media is geweest voor de film *An Inconvenient Truth* en het optreden van huisvrouw Margaretha Guidone, dragen zeker bij tot het besef van de mensen dat er misschien toch iets moet veranderen.»

SCHOMMELPAARD

«Wat dat betreft zijn er natuurlijk wel een aantal beleidsdoelstellingen aangekondigd sinds 1997. Voor België betekent dit een reductie in emissies van 7,5%. Helaas weten we nu al met redelijk grote zekerheid dat zelfs

wanneer alle geplande inspanningen uitgevoerd worden, de Kyoto-norm niet gehaald zal worden. En dan moet er dus overgegaan worden tot mechanismen zoals het *Clean Development Mechanism* (CDM) waarbij een ontwikkeld land met een *target* voor reductie een project opzet in een ontwikkelingsland zonder *target*. Een andere mogelijkheid is het kopen van de zogenaamde 'warme lucht' bij landen die een emissieoverschot hebben, zoals landen in Oost-Europa. Naast de verlaging van de uitstoot was de doel om meer engagement te verkrijgen van een aantal landen zoals bijvoorbeeld de Verenigde Staten of Australië, die wel lid zijn van de UNFCCC,

maar die niet in het Kyoto-protocol gestapt zijn. Ten slotte gaat het ook over mogelijke engagementen met betrekking tot post-Kyoto. Daar zit de discussie muurvast. Op dit moment is er internationaal dus een beetje een schommelpaarddynamiek: veel beweging, maar weinig vooruitgang.»

KERKTOREN

Veto: Hoe zit het met het beleid in België?

Bruyninckx: «Men is in België laat geweest met het formuleren van een echt beleid. Het politieke en beleidsengagement is dikwijls partieel en zonder erg veel overtuiging. Zo zijn er een aantal pijnpunten waarop het beleid strenger, coherenter en vaster omlijnd moet worden. Ik denk daarbij aan mobiliteit en energie-efficiëntie en er moet geïnvesteerd worden in hernieuwbare energie. Het is tekenend dat er in België wel een Studiecentrum voor Kernenergie (SCK) bestaat, maar geen Studiecentrum voor Hernieuwbare energie. Er wordt wel geld geïnvesteerd in onderzoeks- en ontwikkelingsprojecten, maar daar zit vaak weinig lijn in en ze sluiten niet echt aan bij een coherente beleidsvisie. Bovendien is het mijn overtuiging dat we dit probleem moeten aanpakken met een veel sterker pan-Europees project, dat zich bezighoudt met onderzoek naar hernieuwbare bronnen. We moeten onder de kerktoeren uit komen; het klimaatprobleem en de koppeling met het hele energiedebat is een globaal probleem. Maar er zijn geen plannen voor zo'n project, en dat toont aan dat het engagement en de politieke wil daarvoor eigenlijk niet aanwezig zijn.»

Veto: U klinkt niet zo positief.

Bruyninckx: «Dat klopt. Maar de maatregelen die genomen moeten worden zijn vaak niet erg populair, en dus voor politiek niet interessant. Het broeikas effect is in essentie een probleem dat de kern van onze maatschappij raakt. Het gaat om de hoeveelheid en de soort energie die we gebruiken, en ook over de globale verdeling hiervan. We zullen met andere woorden anders moeten gaan produceren en consumeren. Over 50 à 60 jaar zal de wereld op dit cruciale punt er wellicht heel anders gaan uitzien. We gaan een ongelofelijk boeiende tijd tegemoet.»

“De regering moet het agressief spelen”

Marc Hooghe, professor politicologie, werpt een blik op de klimaathype.

Veto: Vanwaar komt die schijnbaar plotse golf van aandacht voor Kyoto? Gaat er nu werkelijk iets veranderen?

Marc Hooghe: «Om zo'n golf in werking te stellen moet men het publiek warm maken en hiervoor is een trigger nodig. De publieke opinie was de afgelopen tijd rijp voor de aandacht over duurzame ontwikkeling en Kyoto. In de Verenigde Staten was er nog de nasleep van de orkaan Katrina en hier staan de afgelopen zachte winters nog vers in het geheugen. Zoiets schudt mensen wakker omdat ze het aan den lijve ondervinden. Daarom slaat de film van Al Gore (*'An Inconvenient Truth'*, red.) zo aan bij het publiek. De media spelen hier handig op in.»

«Maar dat wil niet zeggen dat er nu werkelijk iets verandert. In de media heerst er een constante competitie om aandacht. Het hot item van vorige week, is deze week al verleden tijd. Een werkelijke verandering vraagt eerder een diepgaande gedragswijziging onder de bevolking. Maar dit is allesbehalve eenvoudig. Mensen zijn nu eenmaal niet permanent bezig met duurzame ontwikkeling. Het is een thema dat de laatste tijd veel aan bod is gekomen, maar nu al wordt het overschaduwd door ander ingrijpend nieuws zoals de sanering bij VW Vorst.»

Veto: Hoe staat u tegenover het huidige beleid van de regering om de Kyoto-doelstellingen te halen?

Hooghe: «De regering is zich bewust van de ecologische problemen, maar speelt vooral in op aandachtsgolven van de publieke opinie. Politici pikken in op die thema's en reageren met maatregelen. Dit verklaart de belasting op CO₂ in de be-

leidsverklaring, een goede manier om mee te gaan in de plotse publieke aandacht voor de Kyoto-doelstellingen. Het is een effectieve maatregel, maar geen structurele of langetermijnmaatregel. Bovendien impliceert deze CO₂-heffing zeker geen gedragsverandering bij de mensen. Als men echt iets wil veranderen zou men bijna het luchtverkeer, dat 10 tot 20 keer meer CO₂ verbruikt dan een trein, moeten afschaffen. Maar dit is natuurlijk zo'n machtige lobbygroep dat de regering hieraan niets kan of durft doen. Als de regering wezenlijk iets wil veranderen moet ze het agressief spelen en concrete maatregelen durven doordrukken.»

Veto: Op de klimaatconferentie vorige week in Nairobi werd amper tien procent van de tijd geïnvesteerd in het zoeken naar nieuwe

initiatieven. Beseft de internationale gemeenschap dat er dringend iets moet wijzigen? En hebben zo'n conferenties nog enig nut?

Hooghe: «Er is wel een internationaal bewustzijn dat het nodig is maatregelen te treffen, maar concrete en strenge acties zijn er nog steeds niet. Op die manier blijft het natuurlijk dweilen met de kraan open. Ook al heeft deze klimaatconferentie weinig opgeleverd, toch is ze nog zinvol. We moeten blijven praten. Het grote probleem van deze conferentie is het uitblijven van Amerikaanse en Aziatische steun. Europa daarentegen speelt een grote voortrekkersrol. Ook al blijft de aanwezigheid van Amerika op deze conferentie uit zolang Bush aan de macht is, toch blijft de conferentie een soort 'onderhandelingsmachine'. Misschien wil een nieuwe president binnen twee jaar wel meegaan in de klimaatproblematiek.»

Veto: Is de aandacht voor de klimaatverandering een nieuwe evolutie?

Hooghe: «De aandacht voor duurzame ontwikkeling is zeker geen nieuw fenomeen. De eerste golf van ecologisch bewustzijn is begonnen met het ophefmakende boek 'Silent Spring' van Rachel Carson in 1962. Hierin waarschuwde ze voor de effecten van het misbruik van pesticiden. Door deze bestseller ontstond de milieubeweging in de Verenigde Staten. Deze golf sijpelde toen ook door tot in onze contreien. Het opmerkelijke hieraan was de snelle beweging waarmee zo'n golf de hele publieke opinie omver kon gooien. Zo was er voor die ommekeer grote vraag naar de aanleg van een snelweg langs Sint-Niklaas. Vijf jaar later was er voor het eerst in de Belgische geschiedenis juist een betoging tegen een snelweg.»

Duurzame ontwikkeling

“Op verschillende paarden wedden”

Vorige week stond professor D'haeseleer in het middelpunt van de belangstelling. Eerder was uitgelekt dat de Commissie Energie 2030, die advies levert bij het uittekenen van de toekomst van de energieproductie in België, het uitdoofbeleid voor kernenergie ter discussie stelt. Als voorzitter van de Commissie Energie 2030 was D'haeseleer kop van jut.

Veto: Enkele jaren geleden werd beslist om het gebruik van kerncentrales af te bouwen. Waarom wordt die optie weer opengelaten?

William D'haeseleer: «In 1999 boog de Commissie AMPERE, waar ik toen ook deel van uitmaakte, zich over de toekomst van de elektriciteitsvoorziening in België. Toen brak echter de dioxinecrisis in alle hevigheid uit. Er vond een regeringswissel plaats en onder invloed van de groene partij werd de nucleaire phase-out in het regeringsakkoord opgenomen. De regeringswissel kwam de werking van de Commissie AMPERE niet ten goede. De conclusies van dat rapport waren te vaag en achteraf zijn sommige passages uit het rapport misbruikt om de kernuitstap te verantwoorden.»

«Men realiseert zich te weinig dat de omstandigheden de afgelopen jaren fundamenteel veranderd zijn. De olieprijs is uit de pan gerezen. Waar een vat olie in '99 nog 10 dollar kostte, loopt dat nu op tot 60 dollar per vat. Daarnaast spelen ook de onstabiele situatie in het Midden-Oosten en de politiek van Rusland een rol. Rusland heeft in januari dit jaar bewezen dat het wel degelijk de gaskraan toedraait wanneer het wil. België is maar een klein landje en heeft amper natuurlijke rijkdommen, we moeten op verschillende paarden wedden. We zijn op een cruciaal punt ge-

komen en we moeten nu goed kijken waar we heen willen.»

Veto: De milieubeweging beschuldigt de commissie Energie 2030 vooral kernenergie te promoten.

D'haeseleer: «We hebben in het rapport alle facetten uitvoerig behandeld. Er is heel wat aandacht besteed aan zowel energiebesparingen als aan hernieuwbare energie. Het zit echter in de wetgeving ingebakken dat in het geval dat het energieaanbod tegen een aanvaardbare prijs in het gedrang komt, de phase-out herbekken wordt. Dus we hebben die optie niet uitgesloten. Onze conclusie is dat in een post-Kyoto scenario het moeilijk zal zijn om zonder de nucleaire optie, energie betaalbaar te houden. We hebben slechts adviezen uitgebracht. Die gaan nu naar acht verschillende commissies die zich zullen buigen over onze bevindingen en ons waar nodig bijsturen.»

Veto: Wanneer er over kernenergie gesproken wordt, wordt als ultiem probleem het kernafval aangehaald.

D'haeseleer: «In het rapport komt dat niet expliciet ter sprake, maar de verwerking van het afval wordt wel verrekend in de kostprijs van de productie van kernenergie. Kernafval is iets wat tot de verbeelding spreekt en de

mensen afschrikt. Maar men vergeet wel eens dat geen enkele andere sector zo zorgvuldig omspringt met haar afval. En dat afval heeft een belangrijke eigenschap: de aanwezigheid ervan is perfect meetbaar. Iets wat van veel andere vervuilers niet kan gezegd worden.»

DIEP

Veto: Wat met hernieuwbare energie? Welke bronnen bezitten dan het grootste potentieel?

D'haeseleer: «Men moet een onderscheid maken. Ik meen dat op zeer lange termijn het vooral de fotovoltaïsche cellen (zonnecellen) zijn. Maar voorlopig zijn de opbrengsten daar niet hoog genoeg. Waarschijnlijk blijft het daarom wachten op een nieuwe, goedkopere en meer efficiënte technologie. Op korte termijn moeten we het hebben van windenergie. Ongelukkig genoeg worden de grootste windsnelheden gemeten aan de kust en beschikt België niet over een lange kustlijn. Als je veel opbrengst wil hebben, moet je eigenlijk West-Vlaanderen vol windmolens zetten. Er zijn ook al veel voorstellen geweest om meer parken in zee en niet te ver uit de kust te plaatsen, maar de meeste zijn om uiteenlopende redenen afgeschoten. We pleiten er nu voor dat men tenminste de mogelijkheden herbekijkt. Windmolens plaatsen op de Wenduine-zandbank of de Vlakte van Raan is technisch gezien geen probleem. Er is ook de optie om molens zeer diep in zee te plaatsen (dieper dan wat tot nog toe in het buitenland is gedaan). Het is een uitdaging, maar ongetwijfeld het overwegen waard; we zeggen alleen dat dit zorgvuldige en stapsgewijs moet worden uitgevoerd.»

Het rapport van de Commissie ENERGIE 2030 vind je op www.ce2030.be

De alternatieve elf:

DE VOORDELEN VAN DE OPWARMING VAN DE AARDE

1. Weg met dekentjes. Nooit meer koude voeten in bed!

2. Ijsjes! Het hele jaar door!

3. Laat de oorlogen om olie maar onverstoord hun gang gaan. De stookolie-rekeningen zullen hoe dan ook naar beneden gaan.

4. Dure vakanties naar de zon worden overbodig. Voortaan kan iedereen naar de prachtige Belgische kust. In Antwerpen!

5. Bikini's en strings zullen tot de dagelijkse garderobe behoren!

6. Een stap in de goede richting naar een multiculturele samenleving. We nemen de Zuiderse mentaliteit gewoon over, dagelijkse siëstas inclusief.

7. De vaarroute bovenlangs Rusland wordt ijsvrij. Dat betekent dat schepen, bijvoorbeeld tussen Europa en Japan, een veel kortere route kunnen nemen. En dat betekent goedkopere Japanse auto's. Geen Duitse wagens meer!

8. In Groenland wordt nu al bier gebrouwen van water afkomstig van de gesmolten ijskap. Naar het schijnt is geen enkel water zo schoon als het zeker tweeduizend jaar oude gesmolten ijs. Daar kan Jupille een puntje aan zuigen!

9. Wanneer Florida onderloopt, zullen de Amerikaanse verkiezingen een stuk vlotter en eerlijker verlopen.

10. Geen West-Vlamingen meer in Leuven! De Vlaamse westhoek zal immers — net als Florida — volledig ondergelopen zijn.

11. Na regen komt zonneschijn. Als de CO₂-opwarming zich ooit voordoet als het resultaat van excessieve menselijke CO₂-uitstoot in de atmosfeer, zal het voor een verbetering van de agricultuur zorgen en helpen bij het uitstellen van het verwachte begin van de volgende IJstijd!

Gratis 'Kot vol energie'

We spuien maar al te vaak onze kritiek op het niet halen van de Kyoto-doelstellingen. Wordt het dan niet hoog tijd dat we ons zelf de spiegel voorhouden en onze eigen energiegewoonten aanpassen? Het studentenproject 'Kot vol energie' maakt het eenvoudig en gratis voor studenten om hun steentje bij te dragen.

Het initiatief ontstond vorig jaar in het fakhuys van de bio-ingenieurs met een project van Safier, een internationale vzw die werkt aan duurzame ontwikkeling. Het fakhuys slaagde erin om met enkele kleine maatregelen, haar energieverbruik drastisch te reduceren. Het project kreeg aandacht van de media en van Els Van Weert, staatssecretaris voor Duurzame Ontwikkeling. Door dit

succes werd 'Kot vol energie' gelanceerd voor alle studenten.

De Kyotonorm om 10% minder energie te verbruiken haal je in *no time*. 'Kot vol energie' gaat bij studenten langs op kot, draait spaarlampen in alle verlichting en plaatst bovendien radiatorfolie, een spaardoucheknop, tochtborstels en -strips. Allemaal gratis, én je energiefactuur kan hierdoor een flink stuk naar beneden gaan. Na deze aanpassingen op kot worden regelmatig extra tips gegeven. Op jaarbasis kan elke persoon zo'n 1,4 ton CO₂ uitsparen.

ENERGIEPOLITIE

Klaar is kees? Je bent halverwege. Niet alleen de energiebesparing zelf is belangrijk, ook een ware mentaliteitsverandering is broodnodig. Zo zullen studenten er in

de toekomst immers op letten dat als ze met de auto rijden of ooit een huis bouwen, ze ook aan het energieverbruik denken

Dit jaar mikt het project op 250 deelnemende koten. 'Kot vol energie' organiseert bovendien een heuse wedstrijd. Vorig jaar werd het winnende kot beloond met een avondje uit eten. Alle deelnemers samen spaarden op slechts vier maanden 24 ton CO₂ uit. Een ludieke deelname-actie werd ook al op poten gezet met de 'Energiepolitie'. Volledig in uitrusting — maar op afspraak — vielen vrijwilligers koten binnen om bekeuringen uit te delen. De 'Energiepolitie' zorgde gelukkig ook meteen voor de aanpassingen.

Enkele extra tips: al die elektrische apparatuur op je kot hoeft niet steeds op stand-by te staan. Zet je verwarming enkele graden lager en je bespaart al 10% energie. Neem de fiets of het openbaar vervoer, want een kleine

wagen stoot al gauw 15 kg CO₂ per 100 km uit. En gebruik ook wat vaker gerecycleerd papier, het verschil zul je niet snel merken.

Info-avond (project én problematiek): 1e donderdag van december in 'Pata Negra' in de Parijsstraat. Mailen naar info@safier.be

Colofon:

Robin Broos, Gertie De Fraeye, Tatiana De Wée, Tom Van Brussegem, Nele Van Doninck

Foto's Kris Vanelderden

De Volle Tent

Vorige week woensdag streek *De Volle Tent* van het Cultureel Jongeren Paspoort (CJP) weer neer in Leuven. Naar goede gewoonte werd het een culturele hoogdag, met als ingrediënten: workshops, films, podiumvoorstellingen, installaties en concerten. Een greep uit het aanbod.

De kunst van het strippen

Van Jommeke tot Spider-Man: u vraagt en Steven de Rie tekent. In een workshop van twee uur probeert de assistent van Willy Lindthout – jawel, van de Urbanusstrips – de aanwezige enthousiastelingen de finesses van het striptekenen bij te brengen. Een erg bescheiden groep weliswaar, aangezien de workshop per vergissing niet werd vermeld in de promotiebrochure van *De Volle Tent*. Desalniettemin, de afwezigen hadden ongelijk en wij gaven ons met plezier over aan de wondere wereld van de striptekenaar.

Bij wijze van inleiding wordt een vrijwilliger naar voren geroepen voor een kleine demonstratie. We stellen ons zelf maar al te graag kandidaat en nog geen vijf minuten later hangt er een treffende karikatuur te pronken. Vol trots wandelen we met ons gigantische hoofd onder de arm weer naar onze stoel voor een kennismaking met de basisbeginselen van het striptekenen. Alles begint met peren en bananen. Steven toont ons hoe een figuur wordt opgebouwd uit eenvoudige basisvormen. Een *eierkopje* met een robotachtig lichaam eronder verandert onder zijn deskundige vingers terstond in Batman. Om neuzen en monden te kunnen tekenen, is het al voldoende het alfabet te kennen. Een b wordt dan het wipneusje van Fanny Kiekeboe en een G transformeert al even snel in Nero's *patatneus*. Zwoele lippen hebben genoeg aan een M.

Tijd om zelf het potlood ter hand te nemen. We worden met raad en daad bijgestaan tijdens het ontwerpen van een eigen stripfiguur. Het verschil tussen mannen en vrouwen zit blijkbaar gewoon tussen de oren, meer bepaald in de wenkbrauwen. Emoties weergeven is dan weer een kwestie van lijntjes. Blijdschap, verveling of verbazing: alles wordt tot de basis herleid. Een lief-tallige glimlach wordt prompt kwaadaardig na het toevoegen van een eenvoudig schuin streepje boven de ogen.

Eén stripfiguur maakt echter de strip niet. Ook het werkproces van schets tot druk wordt op deze middag uit de doeken gedaan. Steven vertelt dat een striptekenaar tot twee dagen lang aan een enkele pagina kan werken. In navolging van Elsschots' *'schrijven is schrappen'*, stelt hij dan ook dat het bij strip-tekenen allemaal draait om de kunst van het weglaten. Niet enkel de hoofdfiguren worden vaak veel eenvoudiger uitgewerkt dan nevenfiguren – is het je nooit opgevallen dat de gelaatstreken van Kuifje en Wiske verbazingwekkend gelijkend zijn? Ook het decor wordt meestal slechts een enkele keer in detail uitgetekend. De strip van zijn geheimen gestript.

(lj)

Postmoderne feestband

Millenniums is een dertienkoppige band, maar voor *De Volle Tent* stonden ze met tien op het podium. Een stevige ritme- en blazerssectie, een orgel, een gitaar, een viool en een zangeres bezorgden het publiek op enthousiaste wijze een swingend concert. Dat publiek was zeer uiteenlopend, zeker voor de Volle Tent. Opvallende afwezigen waren de studenten. Spijtig, want Millennials is de beste postmoderne feestband van het moment.

De groep, die zichzelf een *booty chakin' orchestra* noemt, werd beïnvloed door verschillende genres. In hun muziek klinken zowel Latino-invloeden als ska, reggae en funk door. Hoewel verschillende leden van de band een jazz achtergrond hebben, komt het *jazzy* element steeds minder aan bod. Door de vele *cross-overs* werd het een zeer gevarieerd optreden, waarbij de muzikanten zichzelf zichtbaar amuseerden. In een nummer als *Isocube* kwam de warme, sensuele, ietwat hese stem van zangeres Assunta Mandaglio heel mooi tot haar recht. Helaas stond haar microfoon net niet luid genoeg. Mandaglio haalde haar beste danspasje boven zodat er ook visueel wat te beleven viel.

In het nummer *Aka Tango* mocht bassist Roeland Van Noten zijn stemkwaliteiten bovenhalen in een geweldige *scatsolo*. Het nummer *Have you ever been...* klonk dan weer hard met rock invloeden. Soms toverde de organist ruimteluiden uit zijn orgel, wat qua sfeer goed past bij de groepsnaam. Bij één nummer haalde de hyperkinetische violist Edwin Vanvinckenrove, die ook bij Troisoeur speelt, twee kookpotten boven en gebruikte ze als slagwerk. Af en toe waren Balkaninvloeden te horen, waarbij je meteen ondergedompeld werd in de sfeer van Emir Kusturica's films. De vele ritmische instrumenten droegen in de harmonie bij tot opzweepende swing. Het was vooral bij deze nummers dat het publiek enthousiast meebewoog.

(jvb)

"Niet krabben a.u.b."

Op het binnenplein van STUK had zich een menigte voor de ingang van het vlooiencircus verzameld. Een klein jongetje wordt met een leeuwentemmerszweep de tent in gestuurd, met het verzoek de vlooiën wat in te tomen. Er schalt heerlijk ouderwetse circusmuziek over de binnenplaats. En dan begint het: "Dames en heren, *ladies and gentlemen*, welkom in het kleinste circus ter wereld. Aanschouw drie fabuleuze artiesten Mimi, Zaza en Lulu: drie vlooiën!"

Al gauw wordt duidelijk dat deze voorstelling niet zonder risico is voor de toeschouwers: "Voor een maximale protectie van m'n publiek: *Permettez-moi de vous vaporiser quelque gouttes de cette insecticide*. Ogen dicht, *fermez les yeux, close your eyes*."

Mimi had haar baasje ontmoet na een gevecht met een tijger: hij vond haar op een pluk haar die hij had weten uit te rukken. "De sterkste vlo ter wereld!". De circusdirecteur krabt wat aan zijn borsthaar en tovert een "Mimi" tevoorschijn. Tijdens haar hoofdnummer rolt ze een balletje van 5 gram door de piste – naar mensennormen 3,5 ton: "het is enorm!"

"*Depuis que l'effort colossale, elle garde le sourire durant tout le spectacle*." Na deze sterke staaltjes van bovenmenselijke kracht mag de artiest even uitrusten achter het oor van een toeschouwer. "Niet krabben a.u.b."

Volgende ster: "Zaza, de *équilibriste* van Peru". Na ettelijke salto's zal ze uiteindelijk moeten landen in het zwembad. Pikant detail: Zaza kan niet zwemmen. "Als u vanavond een bad neemt en een klein zwart puntje wanhopig door het water ziet spartelen, zou het wel eens één van mijn vlooiën kunnen zijn. Ik smeed u: red haar het leven. Haal haar uit het water en geef kunstmatige ademhaling." Waarna een heuse EHBO-demonstratie volgt.

Tot slot is er nog het optreden van Lulu 'de vuurspuwer'. Het loopt mis, en Lulu belandt in het décolleté van een toeschouwer. "*N'ayez pas peur, je suis un professionnel*," en de eigenaar vist een vlo op vanop de desbetreffende locatie, doch het blijkt niet Lulu te zijn.

Afsluiter is een act met een replica van de Ariadne V-raket. De drie hogervermelde artiesten – Lulu was even later vanzelf boven water gekomen – worden gecatapultteerd en zullen – net voor de explosie – worden opgevangen door hun baasje. Een vuurpijl wordt afgestoken, de vlooiëntemmer rent als een gek heen en weer door het publiek met een netje in de handen: "Eén! Twee! Drie!" (*Applaus*).

(rvg)

(foto Kris Vanelderden)

Morele dilemma's

In het stuk *Merg* gebruiken de Roovers voor de derde keer een tekst van de Nederlandse auteur Judith Herzberg. Deze keer gaat het om de tekst van een muziektheater. Muzikant en componist Guy Van Nueten, die in 2003 met Tom Barman toerde met een akoestische set, begeleidt de voorstelling live op piano. *Merg* brengt het verhaal van een man – gespeeld door Luc Nuyens – die op een dag te horen krijgt dat hij zal sterven

tenzij zijn broer, Adriaan Van den Hoof, beenmerg wil doneren. Nuyens gaat dus op zoek naar zijn broer, die hij niet meer zag sinds de dood van hun ouders. Omdat potentiële donor Van den Hoof met schuldgevoelens kampt, kan hij geen "neen" zeggen. Waardoor de zieke broer het moeilijker vindt om de vraag te stellen.

Uiteindelijk verzoekt hij Van den Hoof toch om donor te worden, maar dat vindt de vrouw van de gezonde broer (Veerle Dobbelaere) erg vervelend. Hoeveel doe je voor je familie? Hoeveel moet je doen? Moet je ruggengraat hebben en voor jezelf opkomen of moet je altruïstisch zijn? Deze morele dilemma's zouden door *merg* en been kunnen gaan. Een pracht van een tekst van Judith Herzberg, een stel goede acteurs, een muzikant om u tegen te zeggen en een verwachtingsvol publiek.

Toch raakt de voorstelling niet. En dat ligt voor het grootste deel aan de acteurs die vaak niet geloofwaardig zijn. De bedoeling om het verhaal weg te halen uit de anekdotiek en in een groter geheel te plaatsen, de voorstelling over meer te laten gaan dan over een *merg*donor, werkt niet zonder eerlijkheid. Te vaak ben je je als toeschouwer bewust van het feit dat er acteurs op de scène staan die een rol op zich nemen. In een prachtige laatste scène slagen de acteurs er wel in om het publiek te laten vergeten dat het om 'toneel' gaat. De twee broers zitten naast elkaar op een stoel, achter hen staan hun respectievelijke vrouwen. Hier laten de acteurs het decor volledig achterwege en kijken ze allemaal met hun eigen problemen de zaal in. *Merg* heeft een sterke tekst, een boeiende problematiek en wordt ondersteund door mooie muziek. Helaas gaat het om een gemiste kans, want echt bekijken doet de voorstelling niet.

(jvb, ev)

PORNORAMA SPEELT OP CAMPUS TOUR

Zielsporno

Ze spelen in het voorprogramma van Daan en hun plaat "Get you off" wordt grijs gedraaid op Studio Brussel. De kans is dus reëel dat we hier met nieuw talent te maken hebben. Maar wie zijn die mannen van Pornorama eigenlijk?

Kristien Geurts

Pornorama is een vierkoppige band die ontstaan is in een homestudio in Gent. Hun eerste album komt binnenkort uit en de muziek die daarop staat, omschrijven ze zelf als *power rock 'n roll*. Zanger en songwriter Sebastian Omerson geeft een woordje uitleg.

Veto: Treden jullie vanavond voor het eerst op in Leuven?

Sebastian Omerson: «Nee. We hebben hier gisteren al een akoestisch promo-setje gespeeld. Maar voor de rest is het de eerste keer dat ik met Pornorama in Leuven speel. Met andere groepen heb ik hier wel al opgetreden.»

Veto: Hoe is Pornorama ontstaan?

Sebastian: «Met Jurgen, de bassist, speelde ik al heel lang in een andere groep, Dr. Pepper Family. Dat is een kleinere groep, eerder een underground project. Daarna zijn Michel (de gitarist) en Maarten (de drummer) er bijgekomen. Maarten en Michel spelen nu ook samen met Tom Derie van Ultra Sonic Seven in een andere groep: Montgomery.»

VUNZIGE VIDEOTHEEK

Veto: Heeft jullie naam een betekenis of is het vooral een publiciteitsstunt?

Sebastian: «Eigenlijk zochten we oorspronkelijk een vervangnaam voor Dr. Pepper family, omdat we daar niet zo tevreden meer over waren na vele jaren. Het was wel een naam die iedereen goed kon onthouden maar we waren er zowat op uitgekeken. Eerst wilden we de naam dan in Sexorama veranderen. Jurgen kwam daar mee af, dat is eigenlijk de naam van een vunzige videotheek aan de Dampoort in Gent. Maar ik vond die naam niet zo tof en vond Pornorama veel beter klinken. Het klinkt krachtiger en daarnaast geef ik mezelf in mijn teksten ook wel een deel

bloot. Mijn muziek is dus eigenlijk een beetje zielsporno (*lacht*). Ja, dat is het echt, want ik steek mijn gevoelens erin.»

Veto: Hoe autobiografisch zijn de teksten van je nummers?

Sebastian: «Volledig, eigenlijk, of toch zeker negenennegentig procent.»

zodat mensen ze ook wat voor zichzelf kunnen invullen. Ik vind het echt supertof wanneer mensen een andere betekenis in de nummers vinden dan diegene die ik er zelf oorspronkelijk mee bedoelde. Er moet een bepaald soort inleving kunnen zijn in onze muziek.»

vragen van "dat voorlaatste nummer, *Get You Off*, van wie hebben jullie dat nu weer gecoverd?". Maar nu begint het dus wel echt tot te worden. In januari komt onze plaat in Frankrijk uit. Wij gaan daar binnenkort dan ook optreden om de release van onze eerste single te promoten.»

Veto: Jullie hebben een aantal nummers opgenomen met bekende artiesten zoals An Pierlé en Stéphane Missegers van dEUS. Passen jullie je dan aan hen aan bij het maken van zo een plaat of eerder omgekeerd?

Sebastian: «Eigenlijk omgekeerd: zij hebben hun kunnen en kwaliteiten ten dienste gesteld van onze nummers. Artiesten zoals zij kwam en kom ik tegen in het live circuit, waar ik als technicus werk. Ik werk nu bijvoorbeeld nog soms voor An Pierlé. Ook voor Vive La Fête ben ik nog steeds monitor. Af en toe laat ik hen dan iets horen of ik geef eens een demo mee. Zij geven me dan achteraf raad of tips en daaruit ontstaat dan soms een samenwerking.»

Veto: Nog een laatste vraag: hoe zit het met je ego nu jullie bekend aan het worden zijn?

Sebastian: «Dat staat op een laag pitje tegenwoordig. Ik heb er namelijk helemaal geen tijd voor. Ik heb het zo druk, ook nog met mijn ander werk, dat ik gewoon geen tijd heb om over zulke dingen na te denken. Ik doe natuurlijk wel zo goed mogelijk mijn best om er goed uit te komen, maar daar blijft het dan ook bij.»

(foto Jelle Goossens)

DOORBRAAK

Veto: Wat is je grootste inspiratiebron?

Sebastian: «Persoonlijke relaties en ontmoetingen met mensen. Maar ook het nachtleven, waar ik tot nu toe toch al een heel stuk uit heb kunnen meepikken. En verder eigenlijk alle situaties daar rond. Ik schrijf ook soms over dingen die mij ergeren. Ik ga daar dan wel subtiel mee om en schrijf niet "all the people are talking about me and about the bad things I have done", maar ik geef daar een betere draai aan. Ik probeer in mijn teksten zoveel mogelijk open te laten. Ik hou de nummers graag vaag

Veto: "Get you off" wordt veel gedraaid op Studio Brussel. Denk je dat dit nummer jullie doorbraak bij het grote publiek zou kunnen betekenen?

Sebastian: «Het is alleszins heel positief dat ze de single zo veel gedraaid hebben. Als andere muzikanten me vragen waar ik mee bezig ben en ik vermeld de naam Pornorama, kennen ze ons nu meestal wel. Een half jaar geleden was dat zeker nog niet zo. Toen kwamen er zelfs mensen na een optreden

JOHANN JOHANNSSON BRENGT STRIJKERS EN SYNTHESIZERS NAAR STUK

"Ik wil niet cool zijn"

De IJslandse componist Johann Johannsson is niet de eerste de beste. Zo is hij onder andere medeoprichter van Kitchen Motors: een prominent platenlabel/denktank/artiestengenootschap. Hij speelt ook mee in het Apparat Organ Quartet, dat afgedankte orgeltjes recycleert. In dezelfde geest bracht hij IBM 1401, A User's Manual uit, over het afscheid van IJslands eerste computers in de jaren '70.

Robby Vangeel

Johann Johannsson: «Ik houd van eenvoudige dingen, simpele ideeën, de dingen zuiver houden. Ik zoek stevast naar de essentie van de dingen. Op deze manier sta je erg sterk als je mensen wil ontroeren. Als ik mensen emotioneel kan raken, ben ik gelukkig.»

Veto: Wat zijn je belangrijkste invloeden, welke muziek beluister je zelf?

Johannsson: «Ik heb een heel brede smaak. Van barok en romantiek over het vroege minimalisme tot *heavy metal*. Ook de oude IJslandse hymnes die mijn grootvader op zondag op het harmonium speelde hebben een diepe indruk op mij nagelaten. Verder nog vroeg-twintigste eeuwse koormuziek en zelfs pop, waarin *Sparks* mijn absolute favoriet blijft.

Hoewel weinig mensen mijn muziek niet zullen associëren met *heavy metal*, heb ik er nogal wat inspiratie uit gehaald, vooral dan wat betreft intensiteit van emoties. Ik heb zelf trouwens in het begin van de jaren '90 nog een tijdje bij een metalband gespeeld.»

KWANTUMFYSICA

Veto: Is literatuur een inspiratiebron voor jou?

Johannsson: «Mijn favoriete schrijvers zijn Gudbergr Bergsson en Bragi Ólafsson, die trouwens nog bas heeft gespeeld bij de *Sugarcubes*. (waarvan Björk de zangeres was, red.) Voor *Englabörn* heb ik me laten inspireren door Latijnse poëzie. Vaker nog probeer ik echter zelf de poëzie te ontdekken in schijnbaar prozaïsche zaken, zoals kwantumfysica: als je ziet wat voor een kunstenaar God was - of wie de wereld dan ook in elkaar gestoken heeft.»

Veto: Je leest kwantumfysica?

Johannsson: «De populaire versie, welteverstaan, zonder de wiskundige vergelijkingen. Verder is ook Slavoj Žižek — een Sloveense cultuurfilosoof — interessant. Hij zoekt een uitweg uit de postmoderniteit, probeert structuur te vinden in de chaos.»

Veto: Heeft u gelijkaardige ambities?

Johannsson: «In zekere zin wel, veronderstel

ik. Ik heb in elk geval een grondige hekel aan ironie. Niemand ontsnapt er vandaag nog aan. De hele cultuur is gebaseerd op verwijzingen naar het verleden, al te vaak voorzien van ironische commentaar. Ikzelf ben meer geïnteresseerd in oprechtheid. Ik wil niet *cool* zijn.»

Veto: Hoe ga je te werk bij het schrijven van muziek?

Johannsson: «Ik probeer te werken in een soort van onderbewuste geestestoestand, om tot een zeer basaal niveau te kunnen afdalen. Laat het onderbewuste zijn werk maar doen. Aanvankelijk ben ik altijd zeer onkritisch en maak ik van haast alles wat in me opkomt opnames, die vervolgens wél aan een kritisch oor onderworpen worden. Door deze werkwijze kom ik er vaak pas jaren later achter, waarover een bepaald album precies handelt.»

CONSUMPTIEMAATSCHAPPIJ

Veto: Zit er een boodschap in uw laatste album?

Johannsson: «*IBM 1401, A User's Manual* wil vooral een ode brengen aan oude technologie. De keerzijde daarvan is natuurlijk kritiek op de consumptiemaatschappij: op den duur zullen de vuilnisbelten uitpuilen van iPods en pc's.»

Veto: Zit er in elk joww uw albums een dergelijke haast politieke boodschap?

Johannsson: «Neen, integendeel. Zoals ik al zei, is communicatie het belangrijkste, iemand raken. Protestliederen en reclameringles communiceren ideeën; voor mijn muziek is communicatie op zich voldoende. Meestal maakt het niet uit wat mensen zeggen, het gaat meer over erkenning: "Ik ben hier, en erken jouw aanwezigheid". Ik ben nogal verlegen, zeker geen prater. Wellicht is muziek maken gewoon mijn manier om te praten en te communiceren.»

Veto: Liever liedjes schrijven dan praten met mensen?

Johannsson: «Ongetwijfeld.»

Veto: Totnogtoe heb je uitsluitend conceptuele albums uitgebracht, met een zeer prominente rode draad doorheen de afzonderlijke nummers. Is dat een bewuste keuze?

Johannsson: «Ik zou geen album kunnen uitbrengen met mooie muziek zonder samenhang. De muziek die ik maak moet een bestaansreden hebben.»

Veto: Een alternatief is elk nummer een eigen concept geven.

Johannsson: «Om eerlijk te zijn, ik ben op dit moment nogal wat losstaande stukken aan 't schrijven. De kans is dus groot dat het volgende album zo zal opgevat worden.»

Kort Cultuur

Geen Duitse wagens meer

Dat Volkswagen uitgerekend afgelopen dinsdag 4.000 arbeiders in Vorst op straat zou zetten, kon VRG natuurlijk niet weten. De kring organiseerde samen met het Duitse automerk de VW Campustour. Bij de ingang van Alma 2 stonden mensen van Comité voor een Andere Politiek (CAP) – een nieuwe anti-neoliberale beweging – pamfletten uit te delen die opriepen tot solidariteit met het personeel van VW-Vorst. "Dat het bedrijf vandaag aan zijn imago onder jongeren wil werken, is op zijn minst degoutant te noemen," klonk de kritiek. Kristof Verslype van CAP beklemtoont dat het niet de bedoeling was de Campustour te boycotten: "Wij willen een bredere solidariteit naar de arbeiders toe. Er was een zekere passieve steun onder de studenten, maar financiële steun bleek een pak moeilijker." CAP is de dag daarna het pamflet gaan toelichten bij de ontslagen arbeiders.

Ook hoofdact DAAN liet de gebeurtenissen niet onopgemerkt voorbij gaan. Hij zong een aangepaste versie van een nummer uit zijn oudere oeuvre: *Geen Duitse wagens meer*.

Shameboy filmt in Rumba

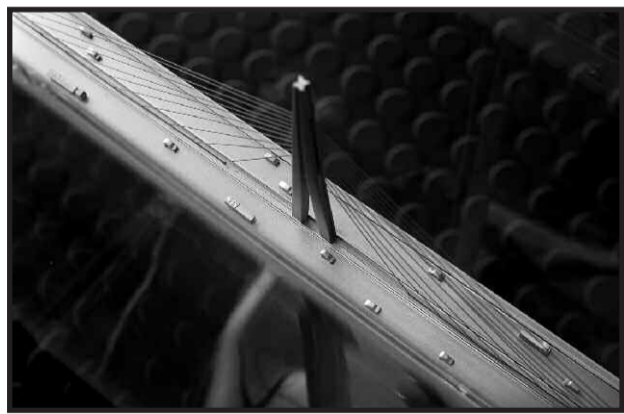
Rechoque mag dan in onze contreien een *instant* danceklassieker geworden zijn, in het buitenland breekt de eerste single van Shameboy nu pas door. En daar hoort natuurlijk een videoclip bij. In deze clip zien we een roodharig meisje een enveloppe toegestopt krijgen. Ze rent daarmee weg en komt in een fuifzaal terecht. Daar staan Shameboy en het aanwezige publiek het beste van zichzelf te geven.

Om publiek te ronselen, lanceerden Luuk Cox en de Leuvense stadsgedj Jim 'Bobby Ewing' Dewit vorige week via Studio Brussel een oproep naar figuranten. De opnames vonden afgelopen woensdagnamiddag plaats in de Rumba. Feesten bij klaarlichte dag kan wel degelijk, zeker als er pintjes zijn. De clip werd geregisseerd door Peter Somers en zal binnen een kleine maand op de Belgische muziekkzenders te zien zijn.

Mies van de Rohe Award 2005

Om de twee jaar lauwert de Mies van de Rohe Award het kruim van de Europese architectuur. De prijs heeft als doel de kwalitatieve architecturale productie in de Europese landen te erkennen en te belonen. Alle in 2005 genomineerde projecten worden nog tot 6 januari 2007 voorgesteld in Bibliotheek Tweebronnen. Er staan maquettes, plannen en foto's van de 33 inzendingen.

In 2005 ging de prijs naar de Nederlandse Ambassade in Berlijn, een ontwerp van Office for Metropolitan Architecture OMA, Rem Koolhaas en Ellen van Loon. Het gebouw oogt als een glazen kubus. Opmerkelijk is dat de ambassade geen echte verdiepingen kent, maar gebouwd is als een soort hellingbaan – het 'traject' genaamd – die door het hele gebouw cirkelt. Het opkomende architectenbureau NL Architects kreeg voor hun BasketBar een eervolle vermelding. De BasketBar maakt deel uit van het complex universiteitsgebouwen in De Uithof in Utrecht. Het gebouw is een combinatie van een boekwinkel, een basketbalveld, een skatebaan en een café. Het ontwerp is strak en speels tegelijk. Meer info www.stadenarchitectuur.be

(foto Christophe Ketels)

Lied wint Toneelschrijfprijs

Kris Cuppens heeft met *Lied* de Vlaams-Nederlandse Taalunie Toneelschrijfprijs 2006 gewonnen. Cuppens schreef het stuk voor het Leuvense Braakland/Zhebuilding. De prijs bekroont de beste nieuwe theatertekst uit het Nederlandse taalgebied en wordt op 18 november in Maastricht uitgereikt door de Nederlandse cultuurminister Maria van der Hoeven, die zei: "Mijnheer Cuppens, u schijnt een klein epos te hebben geschreven!" Aan de prijs is een geldbedrag van 10.000 euro verbonden.

(rb)

"Ik gebruik literatuur"

Dat het universitaire personeel naast het academische leven ook een ander leven heeft, kunnen we alleen maar hopen. Wekelijks zoeken we een exemplaar op en bestoken we hem of haar met een simpele vraag: "Kan u een boompje opzetten over uw favoriete boek, film of plaat?" Deze week gingen we langs bij Arnold Burms, professor ethiek en filosofie van de kunst, wiens kantoor is volgestapeld met boeken.

Simon Horsten

Arnold Burms: «De auteurs die mij het meest beïnvloed hebben, ook in mijn werk, zijn Jorge Luis Borges, Vladimir Nabokov en Marcel Proust. Die zijn echter zo bekend en al zo vaak besproken, dat ik gekozen heb voor een andere auteur, uit de Nederlandse literatuur: Lodewijk Van Deyssel. Ik ben erg geïntrigeerd door die wat vergeten figuur uit het verleden.

Hij is vooral bekend omwille van twee romans die hij als jongeling schreef, maar het boekje waarover ik wil vertellen is geen roman, het heeft zelfs geen echte plot of intrige. Het bestaat uit korte stukjes, losse observaties en evocaties. *Uit het leven van Frank Rozelaar*, want daarover heb ik het, is volgens mij veel sterker dan de romans die Van Deyssel geschreven heeft. Het is een fictief dagboek met subtiele beschrijvingen van sensaties en stemmingen, soms contemplatief en dan weer extatisch, met vaak verbluffende, onverwachte uitvalven en licht absurdistische onderbrekingen.»

«Van Deyssel was zelf niet gelovig, maar stamde wel uit een zeer vooraan-

(foto Kris Vanelderden)

staande katholieke familie uit Nederland. Die invloed is in *Frank Rozelaar* te merken doordat het boek doordeesemd is van een mystieke sfeer - hoewel niet echt in religieuze zin. Het gaat eerder om het zoeken naar een moment van contemplatief geluk in kleine, schijnbaar onbeduidende dingen.»

«De auteur begint vaak op een zeer ernstige manier over iets te praten, maar verliest zich vervolgens bijna op een krankzinnige manier in een of ander detail of uitweiding. Let wel: het is absoluut geen *abstract* boek. Het gaat over iets diepgaands, maar aan de hand van concrete ervaringsmomenten.»

«Een zeer mooi fragment om dat te illustreren vind ik het stukje waarin

Van Deyssel beschrijft hoe een mus door zijn vensterruit komt kijken: "Hij was een klein vliegende clowntje. Zijn kopje verwikte zo alsof hij zeggen wou: Wat is dat een rare gelegenheid en wat verbeeldt die vent zich eigenlijk. Hij was als een kleine dokter, ernstig en kortaf, bij een raar lachende zieke kunstenaar." Van Deyssel bekijkt dus ook zichzelf in zulke fragmenten en dat is tamelijk ontvullend. Hij is zijn eigen ervaringen voortdurend aan het bespieden en beseft ook meteen dat die controle de momenten van geluk verknoeit. In sommige opzichten is het kinderlijk onnozel, maar dan keert het lyrische weer terug.»

«Ik kan mijn passie voor literatuur ook niet loskoppelen van mijn passie voor filosofie, mijn werk dus. Het een beïnvloedt het ander enorm. Je zou kunnen denken dat ik alles ondergeschikt maak aan mijn werk, maar dat is niet zo. Het zou zelfs omgekeerd kunnen zijn: ik maak mijn werk ondergeschikt aan datgene waarvan ik ook geniet in de literatuur.»

«Ik heb als 'gebruiker' sowieso een vrij opportunistische houding jegens literatuur. Ik gebruik literatuur voor de filosofie en ik geniet er ook van. Al onttrekt een literair werk zich natuurlijk altijd weer aan de greep van de filosofie. Filosofische beschouwingen in een literair werk zijn niet gewoon beweringen of stellingnames. Literatuur laat elke filosofische bewering een eigenaardige, niet-bepaalbare verschuiving ondergaan en onttrekt zich op die manier aan het theoretische be-toog.»

Uit het leven van Frank Rozelaar van Lodewijk Van Deyssel is momenteel niet beschikbaar.

IMPROVISATIETHEATER SLUIT HOLEBIFILMFESTIVAL AF

Inspinzie op z'n gorilla's

Voor een overwegend holebi publiek bracht *Inspinzie de improvisatievoorstelling 'Inspinzie komt uit de kast', waarin het publiek veel inbreng had, en ook de nodige holebifilmcitataten aan bod kwamen.*

Ilse De Witte

Inspinzie brengt op eigen wijze het improvisatietheater dicht bij holebi's. Ongegeneerd worden alle mogelijke clichés op tafel gesmeten, maar de aanwezigen kunnen het wel smaken, te oordelen naar de enthousiaste reacties. Geen van de spelers *out* zich tijdens de afsluiter van het holebifilmfestival. Of toch eentje, maar achteraf beweert ze dat het om een mopje gaat, aan haar lippen ontglipt in het heetst van de strijd. Wat de titel van de voorstelling belooft, wordt dus niet waargemaakt.

De leden van de improgroep hebben elk een festivalfilm bekeken en dat zal het publiek geweten hebben. De variant op improvisatie die *Inspinzie* brengt, heet 'Gorillatheater'. Het verschil zit hem in het feit dat elke speler op zijn beurt de rol van regisseur op zich neemt. In praktijk komt het erop neer dat telkens één iemand de scène inleidt. De regisseur treedt ook op als souffleur, geeft luidop regie-aanwijzingen, grijpt in wanneer de scène dreigt vast te lopen en beslist wanneer de scène gedaan is.

CAMIONNEUSE

Wat is de functie van presentator en spring-in-het-veld Gino Falko bij deze voorstelling dan? Gino is helaas niet helemaal overbodig. Hij deelt namelijk boetes of trofeeën uit aan de regisseur van dienst. Toch is het aan de toeschouwers om te beslissen of trofeeën (zweep, handboeien, glijmiddel) worden uitgereikt of weer worden afgenomen (boete). Daarnaast dient Gino een brug te bouwen tussen de heterospelers en het holebipubliek, want de improvisatoren vragen telkens weer voorbeelden uit "jullie wereld", alsof holebi's in een parallel universum leven. Een these die niet helemaal onwaarschijnlijk lijkt wanneer het publiek gevraagd wordt koosnaampjes onder holebi's op te sommen. Koosnaampje: een regenboogvlag die de lading niet helemaal dekt in dit geval, zoals trut, camionneuse, kutlikkertjes, en konijntje doen vermoeden. Gino Falko als bruggenbouwer dus, omdat hij als enige op het podium zich niet meer hoeft te outen, maar gewoon al lang uit de kast gekomen is, en er waarschijnlijk nooit ingezet heeft.

STEREOTYPEN

De verschillende scènes of rondes in de voorstelling zijn de klassiekers van het improviseren. Alleen is alles in een holebi-jasje gestoken. Spelers bedienen zich schaamteloos van alle stereotypen, maar het werkt op de één of andere manier ontwapenend en de meest stereotiepe elementen van de voorstelling worden eigenlijk door het publiek zelf aangedragen.

Het staat vreemd als improvisatiespelers met een papertje in de hand het podium betreden, maar op zich stoort het niet, want het is alleen als regisseur dat de spelers minder spontaan uit de hoek komen. Het concept van één regisseur per scène maakt echt het verschil tussen een slecht of grappig stukje. Vaak zorgt de objectieve en lichtjes sturende blik ervoor dat een scène niet verzandt, maar boeiend blijft. In tegenstelling tot andere improvoorstellingen lijken de impro van *Inspinzie* soms op een aaneenschakeling van korte toneelstukjes. Het gaat allemaal zo vlot, spelers verzorgen hun taalgebruik tot in de puntjes. Slechts af en toe merk je bij een hapering dat het wel degelijk om improvisatie gaat. *Chapeau* voor *Inspinzie*, hoewel het gekunstelde van improvisatietheater soms deel uitmaakt van zijn charme.

KULEUGEN

Maandag 27 november 2006 — jaargang 2 — 2006-2007 — nummer 9 — www.kuleugen.be

Het syndicaat praat!

Het syndicaat wenst in de duidelijkste bewoordingen haar solidariteit uit te drukken met de ontslagen werknemers van VW Vorst. Tegelijk wil het zich distantiëren van de eigengereide actie van Lucienne De Vuyst van de dienst *aroma management*, die afgelopen vrijdag een mislukte wraakactie uitvoerde op enkele Duitse erasmuscollega's, middels het inbrengen van een overdosis wc-verfrisser in het ventilatiesysteem. Hoewel het syndicaat de genocidaire actie niet a priori verwierpt, wijst de groene vleugel van het syndicaat er bij deze op dat de 137 verbruikte spuitbussen de ozonlaag onherstelbare schade hebben toegebracht. Een syndicale werkgroep zal in de komende dagen alternatieve acties uittekenen tegen het Duitse grootkapitaal en zijn stromannen, waarvan het kyoto-conforme karakter wél gegarandeerd is.

De Prijs Kirsten B.

De Standaard, voor hun sympathieke overname van het vorige voorpagina-artikel over VVS en ene Gentse afvallige zonder bronvermelding.

Op tijd en stond feliciteert KULEUGEN objectieve berichtgeving die klakkeloos werd overgenomen door bevriende collega's, zonder de bron te vermelden.

Wekelijkse Wijze Woorden

"Marc Vervenne: een kruising tussen Sinterklaas en de Kerstman."
Een voorzitter

Bijbelcitataten voor beginners

1 In den beginne was er Niets. 2 Het takelde af.
Gen 1:1-2 (Statenvertaling), zorgvuldig geselecteerd door uw Rector

Weerspreuk van de week

"Staat ons Sabine met de borsten bloot, dan kleurt de herfst waarschijnlijk rood. Ziet men ook haar spataderen, dan begint geheid het vallen der bladeren."
Rudy Vandewiedeweerga, weerman na een korte transformatie

Rector V.

Een graad minder

Rector V. stond aan het raam van zijn bureau en staarde bedrukt naar buiten, naar de stad, naar de wolven die het tot een koude en natte herfst maakten. "Maar ik ben binnen," dacht hij: "het is hier lekker warm." V. zuchtte en tuitte daarbij de lippen. Hij voelde de zich moe. Het was een drukke dag geweest, gevuld met belangrijke bezoeftjes. Hij nam zijn bril af en sloot eventjes de ogen. V. voelde zich miskend. In de ochtend was erector Westerlinck op bezoek geweest. Zonder kloppen of enige waarschuwing stormde hij het bureau van V. binnen. Maar die had hem al van ver horen aankomen: in de gang riep Westerlinck om een warm citroentheetje. Met kordate pas stapte hij naar het bureau van V., deed de deur open en smet van een krant voor de neus van rector V. "Lees. Ik ben creatief en heb een blijvende impact op de maatschappij," zei hij met een brede glimlach op het gezicht. "Wat iedereen vermoedde, is nu bevestigd." Westerlinck had immers een *Innovation Prize* gewonnen. "Als het op innovatie aankomt, ben ik de man. Kijk naar de vorming van de associaties. Mijn *Magnus Opus*." V. las het artikel en feliciteerde Westerlinck. Maar die luisterde allang niet meer. Ongeduldig stapte hij naar buiten, murmelde dat dit onder zijn jaren geen was geweest en brulde voor de tweede keer om thee.

V. keek naar de lengte van het artikel in de kwaliteitskrant. "Waarom feliciteerde Westerlinck mij niet?" dacht V. "En waarom is er nooit een artikel over mij verschenen? Ik ben tot ridder van de Orde van 't Manneke uit de Mane geslagen. En die maken de almanak. En ieder huis heeft toch een

scheurkalender? Is dat misschien niet maatschappelijk relevant?" Doch veel tijd had V. niet om te overpeinen, de telefoon rinkelde genadeloos. "Debackere hier. Kan je eens tot hier komen. Een wandeling zal je deugd doen, de koude buiten zal je sterken. En dat zal nodig zijn." V. begreep het niet, maar stond toch recht, deed zijn beige jas aan, wreef zijn plukjes haar plat en zette zijn hoed op. Gelukkig was het niet ver, want het regende oude wijven.

Toen V. bij het bureau van Bancket aankam, zag hij deze in het gezelschap van journalisten. "Dag V. Ik was deze mensen juist aan het vertellen dat ik een belangrijke prijs voor wetenschappelijk onderzoek heb gekregen. Ik moet nu interviews afleggen. Maar daarvoor liet ik je niet komen, kom even binnen." Tegen de journalisten zei Bancket dat hij onmiddellijk zou terugkomen om verder op vragen te antwoorden. "We hebben een probleempje," begon de algemeen directeur toen hij de deur sloot: "we hebben een begrotingstekort. Het goede nieuws

is dat we weten hoe het komt. We betalen ons blauw aan stookolie." Het was de eerste keer dat V. hierover iets vernam. Bancket glimlachte. "Ik heb niet voor niets een prijs gewonnen: wetenschappelijke bevindingen omzetten in rendabele economische projecten is mijn ding. Iets waar Vlaanderen en Europa niet goed in zijn. Er zijn meerdere oplossingen om zes miljard te vinden. We gooien enkele mensen buiten en we nemen hun taken op onze schouders, dat is

Nooitgedacht

Als er in een fuifzaal precies het toegelaten aantal aanwezigen is en er worden drie inspecteurs binnengelaten om te tellen of er niet te veel volk is, is dat dan strafbaar?

'Nooitgedacht' is niet alleen de kleurrijke naam van een Zuid-Afrikaans wijngebied én een, eveneens Zuid-Afrikaans, paardenras. 'Nooitgedacht' is ook een rubriek waarin wekelijks een bedrieglijke vraag wordt geopperd, die door brede en intense gesprekken onverwachte antwoorden kan aanreiken.

d u s
minder personeel te betalen. Ik kan dat trouwens toch allemaal veel beter zelf. En we gaan de verwarming lager zetten in alle gebouwen van de universiteit. Van 20° naar 19°. Voila, minder stoken, minder betalen. Zo simpel kan wetenschap en beleid zijn." Maar voor V. iets kon

meld. De almanak bevat weersvoorspelling, oude spreuken, wijsheden en grappen." Maar toen moest V. terugdenken aan Ik Torfs. Hij zuchtte, tegen hem kon hij niet op. Ik Torfs was inderdaad een grap op zich.

Paul-Henri Giraud

		1	6		8	9			
	8				3			6	
3									2
6			7		1				9
	7	8				2	1		
	9						7		
2				7					6
8	4		3		6		5	1	
	6	3				4	2		

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

Horizontaal

1 soepgroente - racistenclubje in VS 2 top van een dakechtgenoot 3 Frans voor "bot" - voormalig rector K.U. Leuven 4 Brussels platenlabel - methode om via GSM te internetten 5 stadje in de Zuid-Afrikaanse wijnstreek - Franse cinemaketen 6 lovend predicaat - Duitse kraan- en spoelbakfabrikant 7 spoedig - eiland in Stille Oceaan 8 plaats in New-Mexico waar in 1947 een UFO neerstortte - landcode Moldavië 9 staat op uithangbord van Leuvense danszaal - hij leerde zijn volk zwemmen 10 voormalige bank, in 1998 gefuseerd met Cera en ABB - ornithologische onomatopoe

Verticaal

1 zeemijl - dikke vloeistof 2 populair-wetenschappelijk magazine - naar lucht verwijzend voorvoegsel 3 hulporganisatie met zetel te Genève - voormalig limonademark 4 oude munteenheid - waarnemend 5 effen - bijnaam van de Citroën 2CV 6 zuinig lampje (mv.) - Engels voor "meeuwen" 7 versie van Microsoft Windows - bergketen tussen Europa en Azië 8 Louis Tobback wil dit van zijn stoepen en straten weg - volgens mij 9 filmacteur Sacha Baron Cohen speelt er één - Noord-Nederlands voor "zot" 10 onderdeel van saxofoons en klarinetten - bekertje met brede voet, meestal 's zondags gebruikt (jvdm)

Freddy

door Sh3L14C

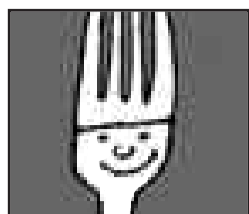
www.shellac.be

Uw voorzitter spreekt!

"Toen een dame zopas bij de bakker haar hart begon te luchten over de koude die over het land waait, begon ik me te realiseren dat we in de winter onze huizen en kamers tot temperaturen stoken waarvan we in de zomer zouden vinden dat het te warm is."

Frederiek Vermeulen, voorzitter Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie op zijn weblog

DISCLAIMER: Alle standpunten hier verkondigd kunnen hoogstens hun auteur persoonlijk binden en geen enkele organisatie.

Menu van de week

in Alma 1-2-3

28 november - 1 december 2006

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

Groentesoep	0,50
Tomatensoep met vermicelli	1,70
Pensen met appelmoes A1	2,40
Burito El Paso	4,50
Witloofgratin A1+A3	4,15
Kip met bruine van Corsendonck en kroketten	4,15
Spaghetti A2+A3	2,40/2,80
Stoofvlees op z'n Vlaams A1+A3	3,55
Koninginnenhapje A2+A3	3,15
Lamssteak A2	
Tagliatelle met zalm en broccoli A1	3,15

woensdag

Milanese soep	0,50
Groene groentesoep	1,70
Kippenburger met erwtes en worteltjes A2+A3	2,40
Vegetarische Lasagne A2+A3	3,55
Kippenlapje met roomsaus met roze peperbolletjes en denneappeltjes	4,50
Paëlla A1+A2	4,15
Stoofvlees op z'n Vlaams A2	3,55
Koninginnenhapje A1	3,15
Rumsteak A2+A3	
Lasagne met gerookte zalm A1+A3	4,15

donderdag

Beierse erwtensoep	0,50
Tomatensoep met ham	1,70
Vleesballetjes in tomatensaus en friet A2+A3	2,40
Vegetarische spaghetti	2,40/2,80
Ribbetjes, slasaus met mosterdzaadjes, rauwkost	4,50
Gebakken visfilet met bearnaisesaus en broccoli	4,50
Spaghetti A1+A3	2,40/2,80
Stoofvlees op z'n Vlaams A3	3,55
Rumsteak A1+A2	

vrijdag

Romige tomatensoep	0,50
Kervelsoep	1,70
Ravioli al forno A2+A3	2,40
Gevulde paprika met Provençaalse saus, erwtes	3,55
Loempia en kerriesaus met pepers, Oosterse rijst A1+A3	3,15
Visbrochetten met salad-bar A2+A3	4,50
Koninginnenhapje A2	3,15
Kippenlapje A3	
Rumsteak A1+A3	

Vanaf nu kan je in al onze restaurants een filmticket bekomen voor slechts 5 euro!

Daarmee krijg je van **maandag tot vrijdag** toegang tot om het even welke prent in Kinopolis. De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de Kinopolis website.

Kijk ook op de website voor menu gasthuisberg,

(advertentie) Justus Lipsius en pauscollege: www.alma.be

Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

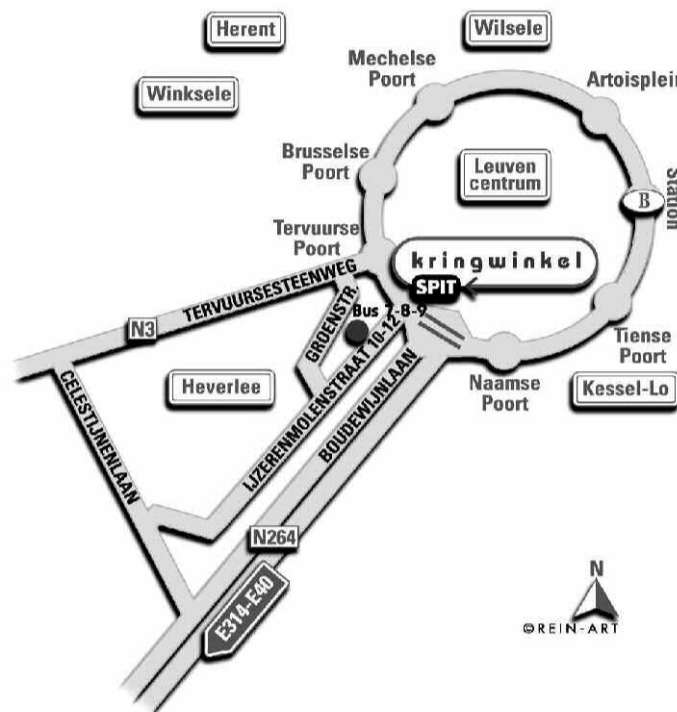
De Kringwinkel SPIT:
IJermolenstraat 10-12 te Heverlee

Open: di - vrij: 10 - 18 u

zat: 10 - 17 u

zo - ma: gesloten

Tel.: 016 65 29 57 Web: www.spit.be

(advertentie)

Recupc

2de handscomputers met 1 jaar garantie

Laptops P3 tot P4 tussen 200 en 580 euro
Desktops van P2 tot P4 tussen 25 en 330 euro
Schermen crt van 5 tot 100 euro

Kijk op www.recupc.be voor het volledige aanbod van schermen, pc's, laptops, onderdelen

Recupc VZW, Oude Diestesteenweg 3, 3010 Kessel-Lo
info@recupc.be, Tel 016/25.91.03

(advertentie)

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Wat gebeurt er aan de K.U. Leuven?

Lees de wekelijkse e-nieuwsbrief

www.kuleuven.be/nieuwsbrief

(advertentie)

Colofon

Veto

's Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 33
Nummer 09
27 november 2006

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
Simon 'Swedish Designer Drugs' Horsten

Redactiesecretaris & V.U.:
Ilse 'Housewife' De Witte (adres idem Veto)

Redactie:
Robin 'Galaxy' Broos, Tom 'Neverland' Van Breussegem, Kris 'Jerk' Vanelderden & Nele 'Sunchild' Van Doninck

Medewerkers deze week:
Tom 'Mountains of Time' Aernouts, Ben 'Eternity' Deboeck, Gertie 'Boots' De Fraeye, Elke 'Fireproof' Desanghere, Bruno '1969' Devel, Tatiana 'Addicted' De Wée, Kristien 'Appetite' Geurts, Maarten 'The Player' Goethals, Jelle 'Busstop' Goossens, Lieselot 'Dream' Janssens, Christophe 'Sons of Grey' Ketels, Ken 'Victory' Lambeets, Rita 'OK' Lemmens, Roel 'Promis Q' Moeurs, Donald 'Sleep' Murre, Joos 'Geen Duitse Wagens Meer' Roets, Jozefien 'Deserter' Van Beek, Jens 'Drama' van de Maele, Robby 'Gabriel' Vangeel, Bo 'Bridge Burner' Vanluchene, Bram 'Le Vaurien' Vanoirbeek, Kelly 'Simple' Van Rensbergen, Evelien 'J'ai fait un rêve' Verhegge & Alexander 'Type Ex' Vrijhof.

Cartoons:
Negu & Sh3L14C

DTP:
Robin Broos, Ilse De Witte, Simon Horsten, Jelle Goossens, Tom Van Breussegem & Robby Vangeel.

Eindredactie:
Ilse De Witte & Nele Van Doninck

Internet:
www.veto.be

Publiciteit:
Alfaset cvba - An 'Soup' Vanbiervliet
alfaset@loko.be
016/22.04.66

Drukkerij:
Kempenland (Herentals)
Oplage:
9000 exemplaren
ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen
Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergadering iedere vrijdagmiddag om 16u. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, internet, nummers van Daan,...) zijn steeds welkom op de redactievergadering of op het redactieadres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be

Agenda & Ad Valvas

APPOLOON

Zakspecial 2de BACH @ Zak op 27/11

TD-Soirée @ Blauwe Kater op 30/11

EOOS

Cantus @ Pavlov op 29/11 (inschrijven verplicht)

HISTORIA

Vietnamavond @ Fak Letteren op 28/11

Quiz @ MSI 03.18 op 29/11

LETTEREN

Kringenzuip @ Fakbar Letteren op 30/11

Letteren-TD @ Albatros op 22/11

LBK

VEDETT-week @ Gnorgl vanaf 27/11
Krambamboulicantus @ Pavlov op 29/11
VEDETT en smartlappen @ Gnorgl op 30/11

POLITIKA

Nederlandstalige fuif @ 28/11 Albatros

PSYCHOLOGISCHE KRING

Fiesta de la noche @ Albatros op 29/11

VTK

Kanweek (1ste en 2de bach) vanaf 26/11
Galabal @ Salon Georges op 01/12

Berichten

Politie verwijdert fout gestalde fietsen

Op 11 december zal de politie op het Martelarenplein aan het station gestalde fietsen wegruimen. Er zijn verschillende stallingen aan die kant van het station voorzien. Verwijderde fietsen zijn achteraf op te halen bij de Fietsendienst in de Ijzerenmolenstraat 2 in Heverlee. Meer info 016/21.07.60.

Studenten NGO overleg 2006

Op woensdag 6 december om 20u organiseert Oxfam 11.11.11 studentenwerking Leuven een "studenten NGO overleg". Dit is een jaarlijkse ontmoeting tussen de geëngageerde studenten in Leuven in het Wereldcafé op de Bondgenotenlaan.

Studentikoze erfenis van Rodenbach

Op vrijdag 24 november in het studentencafé Den Boule (hoek Vaartstraat en Augustijnenstraat te Leuven).

Filmmarathon van LOKO-cultuur

Voor slechts drie euro krijgen studenten vier films voorgeschoteld. Woensdag 29 november om 20u in de oude Studio's in de Brabanconnestraat: Lola Rennt, Monty

Python and the Holy Grail, Tesis en 8 femmes.

Erasmusdag op woensdag 29 november

De stad Leuven en de K.U.Leuven organiseren een dag gewijd aan Erasmus naar aanleiding van het Erasmusfestival in de Nederlandse zusterstad 's Hertogenbosch. Met o.a. voorstelling van luxe-editie 'Het Lof der Zotheid'.

Universiteitsbib verkoopt dubbelen

Woensdag 29 en donderdag 30 november 2006
Telkens van 9u tot 17u30 in de Museumzaal van de Universiteitshal, Naamsestraat 22, 3000 Leuven.

Infosessie LOKO divers over klankbord allochtonen

Gaat door op woensdag 29 november in MSI 00.08 om 21u. Op voorhand even bevestigen op ihsane.chioua@gmail.com. Voor meer informatie of vragen zelfde mailadres.

Oplossingen

V	L	E	I	E	N		O	B	E
I	O	N		B	E	E	P	E	N
R	S		K	O	L	C	H	O	Z
G		C	A	L	E		A	G	
O	S	A	M	A		A	L	E	S
	E	M	I		S	T	E	N	O
E	C	P		S	O	O	N		E
Z	A	A	G	S	E	L		W	P
R		R	O	E	F		F	E	E
A	R	I		R	I	E	D	E	L

4	2	1	6	5	8	9	3	7
9	8	7	4	3	2	1	6	5
3	5	6	1	9	7	8	4	2
6	3	2	7	4	1	5	8	9
5	7	8	9	6	3	2	1	4
1	9	4	2	8	5	6	7	3
2	1	5	8	7	4	3	9	6
8	4	9	3	2	6	7	5	1
7	6	3	5	1	9	4	2	8

Al de hits, al het nieuws
Check out www.mixfm.be
Zet 'm nu ook op je radio

Cultuurkalender

MUZIEK

Internationale Opera Producties: Don Pasquale
Dinsdag 28/11 om 20u, Schouwburg, Bondgenotenlaan 21, www.operaproducties.nl
Tunng + Damien Jurado
Woensdag 29/11, 20u30, STUK Labozaal, Naamsestraat 96, www.stuk.be
Feestconcert: Koor en orkest Muziekhumaniora en Lemmensinstituut
Donderdag 30/11 om 20u, Lemmensinstituut, Herestraat 53, www.lemmens.be

THEATER

Theater Malpertuis: Totterdood
Dinsdag 28/11 om 20u, Wagehuys, Brusselsestraat 63, www.malpertuis.be
Dood Paard: ECO
28 en 29/11 om 20u30, STUK Soetezaal, Naamsestraat 96, www.doodpaard.nl
Lunatic Comedy Award
Vrijdag 01/12 om 20u, Stadsschouwburg, Bondgenotenlaan 21, www.lunatics.be

LITERATUUR

Irony and Beyond met Jan Lauwereyns, Lucas Hirsch, Erik Jan Harmens, Stefan Hertmans, Saskia de Coster en Peter Verhelst
Donderdag 30/11, 20u30, STUK Auditorium, www.dwb.be
Cocagne: Proust & Pop met Cor Gout en Robert Kroos
Vrijdag 01/12 om 20u, Molens van Orshoven, Stapelhuisstraat 15, www.masereelfonds.be

FILM

Internationaal Kortfilmfestival
02/12 t.e.m. 09/12, STUK, Naamsestraat 96, www.kortfilmfestival.be

EXPO

Soepjes & Sapjes: Groenten om te drinken
13/11 t.e.m. 22/12, ma-vr 09-17u / za 09-12u30, KADOC, Vlamingenstraat 39, www.cagnet.be
Letterbekken: oude menukaarten en lekker eten in Leuven
17/11 t.e.m. 22/12, di 09-20u, wo-do 09-17u & vr 09-16u, Leeszaal stadsarchief, Bibliotheek Tweebronnen, Diestestraat 49, www.leuven.be/archief
Bob Daenen: Recent werk
18/11 t.e.m. 16/12, wo-vr 10-17u & za 14-17u, Bibliotheek Tweebronnen, Diestestraat 49, www.leuven.be/museumsite
Mies van de Rohe Foundation Award 2005: architectuur
22/11/06 t.e.m. 06/01/07, di 15-21u, wo-vr 12-18u & za 11-17u, foyer auditorium Twee bronnen, Diestestraat 49, www.stadenarchitectuur.be
Straftijd: Lieve Blancquaert
18/11 t.e.m. 01/12, dagelijks 15-20u, Hulpgevangenis, Maria Theresiastraat 74, www.vormingplus.be/oostbrabant
Resonance
02/12/06 t.e.m. 28/01/07, wo-do 13-21u & vr-zo 13-18u, STUK Expozaal, Naamsestraat 96, www.stuk.be
Justus Lipsius: Een geleerde en zijn Europese netwerk
19/10 t.e.m. 20/12, ma-do 09-20u, vr 09-17u & za 09-12u30, Centrale Bibliotheek, Ladeuzeplein 21, ub.bib.kuleuven.be/cultuur/evenementen

FUIF

Strawberry on the rocks
Woensdag 29/11 vanaf 22u, Rumba&co, Kiekenstraat
Mixed Up
Donderdag 30/11 vanaf 22u, Naamsestraat 34, www.dermachine.be
Click Clack # 91 - Pure Electro
Vrijdag 01/12 vanaf 22u, Naamsestraat 34, www.dermachine.be
Smooth Saturdays - DnB Terror Edition
Zaterdag 02/12 vanaf 22u, Naamsestraat 34, www.dermachine.be

DAAN

“IK BEN GEEN SOCIOLOOG, IK BEN GEWOON EEN MUZIKANTJE”

Het bulkt van de knipogen op *The Player*, het nieuwe album van Daan Stuyven. Hits van Robert Palmer escaleren in foute Rammstein-metal, Franse chanson à la Michel Polnareff hand in hand met Andreas Dorau. En dit alles wordt overgoten met een heerlijk Eurosong-sausje. De Leuenaar deed vorige week een try-out in zijn thuisstad. “Ik kocht mijn kleren in de Piot in de Diestsestraat,” verklapte de zanger het publiek in Alma 2.

Robin Broos & Alexander Vrijhof

Veto: Je hebt er nooit een geheim van gemaakt blij te zijn niet meer in Leuven te wonen. Je noemde Louis Tobback zelfs een rechtse zak.

Daan: (gniffelt) «Ik ben nu ouder en veel genuanceerder in zo’n dingen. De mentaliteit in Leuven kwam neer op “doe maar normaal, dan val je al genoeg op”. Dat inspireerde me niet als artiest. Om *singer-songwriter* te worden was het voldoende, maar ik had andere ambities. Ik kom nu met meer plezier naar Leuven terug en vind het er wel gezellig. Leuven is een ‘schone’ stad en perfect om te studeren of een gezin te starten. En er zijn waarschijnlijk slechtere politici dan Tobback.»

Veto: Je hebt altijd in Frankrijk willen doorbreken, maar in het Frans zingen, lukte niet. Op *The Player* staan nu wel wat Franstalige nummers.

Daan: «Het probleem is dat ik me niet sterk genoeg voelde in het schrijven van Franstalige teksten, maar het begint te lukken. Het is enorm grappig dat *The Player* in Wallonië steevast als *Le Joueur* wordt gespeeld. Zulke dingen geven me het zelfvertrouwen om meer in het Frans te gaan schrijven. Het blijft wel erg onwennig. Er lopen hier weinig Engelsmannen rond, dus je kan in het Engels rondsmissen zoveel als je wil. In het Frans ligt dat moeilijker. Mijn vriendin is Franstalig, mijn zontje wordt in het Frans opgevoed, dus moet ik oppassen wat ik uit mijn nek sla.»

Veto: *The Player* is uitgegeven bij het Belgische platenlabel Play It Again Sam (PIAS). Dat moet een bewuste strategie zijn.

Daan: «De vorige platen hebben mijn management en ik in eigen beheer uitgegeven. Dat viel goed mee, maar er kroop veel werk in en de deur naar het buitenland bleef gesloten. PIAS is daar door zijn structuur perfect voor. Maar of de plaat in het buitenland gaat aanslaan, valt af te wachten. Maar het is dus een bewuste keuze geweest.»

Veto: *Das Pop* dacht na het succes van *Soulwax* ook via PIAS in het buitenland door te breken. We weten hoe dat is afgelopen.

Daan: «Contractueel gesproken moet PIAS zijn best doen (lacht). Ze zijn gemotiveerd en ik zal het hen nooit kwalijk nemen als de plaat in Frankrijk compleet afgebroken wordt. Toen ik twintig was, wilde ik niets met die ‘industrie’ te maken hebben. Dat was allemaal rotzooi. Ondertussen ben ik mischien ouder dan de mensen die voor PIAS werken. Door de ervaring kan ik nu beter inschatten wat ze doen, en of ze het goed doen.»

SONGFESTIVAL

Veto: Kan je de figuur ‘Daan’ volhouden als je ouder wordt?

Daan: «Je kan eraan bijschaven. Cohen ziet er met de jaren alleen maar beter uit. Misschien dat je de muziek moet aanpassen, maar verder zie ik geen probleem. Er zijn veel manieren om het boeiend te houden.»

Veto: Vroeger durfde je wel eens grappen te maken over een mogelijke Eurosongdeelname. Vele recensies van *The Player* geloven erin.

Daan: «Ik had voor de voorbije editie zelfs een nummer ingezonden, maar heb me op het laatste moment teruggetrokken. Ik was geselecteerd met *Eurovisionair* dat nu OK heet op de plaat. Ik had geen goesting om op Vlaamse podia aan preselecties deel te ne-

“Ik denk dat je de *Sound of Music* kan pimpen”

(foto Jelle Goossens)

men. Ze hadden mij gewoon op het vliegtuig naar Athene moeten zetten. Ik maak mijn eigen Songfestival wel, dacht ik toen. Vandaar dat de plaat zo eurosong klinkt. Het zou natuurlijk een frissere stunt zijn om rechtstreeks geselecteerd te worden door RTBF.»

Veto: Je hebt iets tegen Vlaanderen.

Daan: «Ik heb er niets tegen. Ik kan me hier amuseren, maar ik voel me geen Vlaming. Ik heb wel iets tegen separatistische neigingen en geloof in het absurde huwelijk dat België is. Het is een les in openstaan voor andere dingen of verdraagzaamheid, om een actueel woord te gebruiken. Als we dat al niet kunnen aanvaarden, zijn we slecht bezig. Het is cultureel interessant om in een gemengd land te leven, met mensen die op zich niet zo veel verschillen.»

Veto: Dat weerspiegelt zich in je relatie.

Daan: «Ik denk niet dat ik zo pragmatisch zou kunnen zijn om telkens een Franstalig lief te zoeken, maar al mijn vorige relaties waren wel altijd parodietjes op België.»

Veto: Je zontje gaat ondertussen al naar school. Is hij de coolste jongen op school met een vader als jij?

Daan: «Helemaal niet. Ik wil vooral zijn vader zijn, dus hij hoeft nog niet te beseffen waarmee ik de kost verdien. Hij wordt nieuwsgieriger naar muziek en gaat af en toe mee naar een optreden. Voor hem is muzikant een job als een andere. We wonen onder de toren van de VRT en papa moet ‘s avonds beneden werken. Dan stuurt papa zijn werk naar de fabriek. En in de fabriek maken ze cd’tjes en kartonnen hoesjes voor die cd’tjes. Die moeten naar de winkel en naar de toren van de radio. En als het mooi is wat papa heeft gemaakt, zendt die toren van de VRT het veel uit. Het wordt dan naar de auto gestuurd. En daarmee verdient papa centjes. En

zo kunnen we naar de Delhaize (lacht). Onlangs zei hij: “Da’s toch spijtig dat je ‘s avonds zoveel concerten moet doen.” Geen

“Al mijn vorige relaties zijn parodietjes op België”

haar op zijn hoofd dat er aan denkt om later in de muziek te gaan. Hij wil veearts worden.»

Veto: Heeft hij al met het witte paard uit de videoclip van *The Player* mogen spelen?

Daan: «Hij is te klein om erop te zitten. Dat paard staat bij ons in de hal. “Er staat een paard in de gang (lacht).” Voor hem is dat de normaalste zaak van de wereld.»

POLTIK CORRECT

Veto: Naar aanleiding van de 11 september-herdenkingen, zei je in *De Standaard*: “Toen het eerste vliegtuig insloeg, dacht ik: eindelijk, en ben ik een bak bier gaan halen.”

Daan: «Dat was een storm in een glas water waar ik ontzettend ambetant over ben geweest. Het ging om een telefonisch gesprekje dat ik had gedaan op het moment dat we de trompetten aan het opnemen waren voor *The Player*. Op dat cruciale moment bellen ze voor een reactie. Ik wilde er op één minuut vanaf zijn, dus heb ik zeer spontaan een tegengewicht willen geven aan de politiek correcte antwoorden. Naast die boutade heb ik natuurlijk gezegd dat het spijtig was dat er mensen werden opgeofferd. Nergens heb ik gezegd dat ik leedvermaak had. Integendeel, ik had ook liever gehad dat het gebouw op dat moment leeg was geweest. Ik wist dat het een lange avond zou worden, dus nam ik een bak bier. Op Amerikaanse sites leek het alsof ik een feestje aan het bouwen was.»

Veto: In *De Morgen* zei je dat je het nieuws niet meer volgt.

Daan: «Steeds minder. Ik heb geen televisie en ben daar blij om. Media tonen nogal vaak een deprimerende kant van het leven. Dat klopt in zekere zin, tenzij je er een alternatief op vindt. Ik beseft dat ik in mijn eentje wel kan ontsnappen aan bepaalde triestige mechanismen, maar een hele cultuur heeft het daar moeilijker mee.»

«Van wie krijg je het nieuws? Het is moeilijk om onafhankelijke bronnen te vinden. Alles is zo gefilterd voor het bij ons komt. Dat artikel in *De Standaard* was een goed voorbeeld. Er zitten zoveel mensen met zoveel frustraties te wachten om je woorden te vervormen en dingen op te blazen, dat ik er niet meer aan begin. Ik ben geen socioloog, ik ben gewoon een muzikantje. Schoenmaker blijf bij je leest. Ik trek me gewoon terug in mijn speelkamer, al weet ik dat er daarbuiten heel belangrijke dingen gebeuren.»

ZEEMZOET

Veto: Waar haal je dan je inspiratie uit? Je teksten zijn vaak geflipt, maar toch doordacht.

Daan: «Ik flip nog regelmatig. Ik heb gewoon veel zotte vrienden (grinnikt). Samen doen wij veel zotte dingen. Ik onthoud alle goeie oneliners en momenten. Uiteindelijk leid je wel een curieus, wereldvreemd leventje en dat maakt het makkelijker om inspiratie te vinden. Hoe zotter de teksten, hoe zotter het wordt op een podium.»

Veto: Commerciële zenders knappen daar op af.

Daan: «Ik kan als solozanger moeilijk splitsten. Je hebt artiesten die aanvankelijk revolterend worden bevonden, maar na een tijd verandert die perceptie. Ik sta nu tussen Helmut Lotti en Frans Bauer in de Ultratop. Hoe marginaal ben je dan bezig? Het is een compliment als ze mijn muziek draaien. Ik merk dat mensen bij de bakker een nummer als *The Player* ook mooi vinden, dus het is zonde als je een bepaald publiek niet bereikt. Vorig jaar stond de single *Type Ex* in de Ultratop, maar werd het omwille van mijn controversiële imago niet gedraaid op Radio Donna. Maar ik mag niet klagen.»

Veto: Je zou aan een musical werken. Daar wil je toch ook een publiek mee bereiken?

Daan: «Ik heb veel ideeetjes in mijn hoofd zitten, maar het beeld is nog niet compleet. Een moderne musical zou *keineig* zijn. Als de mensen ermee moeten lachen, huilen of dansen kan dat een groot publiek bereiken. Het hangt niet van de industrie af, maar van het liedje.»

Veto: In Vlaanderen heb je natuurlijk weinig concurrentie met zaken als *De drie biggetjes*.

Daan: «Pas op, ik vind dat nog wel een *flashy* musical, hoor. Het tempo zit redelijk goed. Ik ben een grote Jacques Demy-fan. Ik heb het wel voor die Franse, zeemzoete musicals uit de jaren ‘60, die al duizend keer zijn hernomen in clipjes van bijvoorbeeld Björk. Ik denk dat je ook de *Sound of Music* kan pimpen, dat je er alles kan uithalen zodat het toch nog relevant wordt. Die klassiekers hebben wel hun kwaliteiten.»

